

Підтримай профспілки, які захищають тебе



РЕКВІЗИТИ:
БФ «ВІДРОДЖЕННЯ БУДИНКУ ПРОФСПІЛОК»
ЄДРПОУ 39194889,
Р/Р 26009010079751
В АТ «УКРЕКСІМБАНК»
М. КИЄВА,
МФО 322313

ЗУСТРІЧ

ООН ЗАЦІКАВИЛАСЬ ПРАВАМИ ПРАЦІВНИКІВ В УКРАЇНІ

200 млрд грн заробітної плати, а це майже 40% від її офіційного фонду, виплачується «в тіні», в обхід установленого порядку, без сплати податків та єдиного соціального внеску.

.03



КРУГЛИЙ СТІЛ

ПРОФСПІЛКИ – ПРИРОДНИЙ ОПОНЕНТ ВЛАДІ ТА БІЗНЕСУ

У редакції «ПВ» зустрілися кандидати на посаду Голови ФПУ, аби визначитись зі стратегією розвитку профспілок.

.04

СЛУХАННЯ

У Парламенті обговорили питання законодавчого забезпечення розвитку науки та науково-технічної сфери держави.

.10

№ 28 (750) | 10.07.2014

профспілкові вісті

ГАЗЕТА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

www.psv.org.ua



КОРОТКО

ОФІЦІЙНО | Міжнародні профспілкові організації виступають проти утисків ФПУ та звинувачень профспілок та їх керівництва в не-патріотичній поведінці, розв'язанні деякими депутатами.

.02

РЕАКЦІЯ | Представники ОБСЄ звернули увагу на інцидент зі спробою перешкодити роботі Ради ФПУ 26 червня ц.р. у столичному готелі «Турист».

.02



ЗВЕРНЕННЯ | На засіданні Ради ФПУ обговорили незадовільний стан забезпечення виплати зарплат працівникам бюджетної сфери та соціальних виплат населенню в зоні АТО.

.02



ТЕМА НОМЕРА | ЧАС ВЧИТИСЯ ЖИТИ ПО-НОВОМУ

УКРАЇНСЬКЕ ОБЛИЧЧЯ ВІЙНИ

Понад півроку українці живуть у стані надзвичайного напруження. Спершу криваві події на столичному Майдані, потім загарбання Криму північним сусідом, нині – справжня війна на сході України. За всі роки незалежності нашим співгромадянам не випадало пережити подібних подій. Відтак

багатьом у нинішній ситуації складно, а почасти й неможливо впоратися зі своїми емоціями. Як зберегти психологічну рівновагу, не впасти у відчай від постійного напруження, не піддатися депресії, коли й куди слід звертатися за допомогою? Про це – на шпальтах «Профспілкових вістей».

.08



Олексій Романюк: «Якщо ситуацію не змінити, кожен інвалід проходить курс реабілітації лише раз на 20 років!»

.06

ДОЛУЧАЙТЕСЬ ДО ОБГОВОРЕННЯ
Будь-який матеріал номера можна обговорити на нашому сайті www.psv.org.ua

ОФІЦІЙНО

ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРОФСПІЛКИ СОЛІДАРНІ З ФПУ

Лист Генерального секретаря Європейської федерації профспілок громадського обслуговування (ЕФПГО) Яна Віллема Гаудріана Президенту України Петру Порошенко, Голові Верховної Ради України Олександрі Турчинову, депутатам Верховної Ради України з приводу перешкоджання роботі профспілок в Україні

Шановний пане Голово Верховної Ради України Олександрі Турчинове!

Шановні депутати Парламенту України!

Нам стало відомо про проект постанови, що внесена на розгляд Верховної Ради України Народним депутатом Сергієм Капліним. Цією постановою передбачається створення тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з розслідування фактів незаконного відчуження майна, що перебуває у розпорядженні Федерації профспілок України. У ньому також пропонується провести розслідування протизаконної співпраці профспілкового керівництва з режимом Януковича, який вважається в даний час злочинним. Ми вважаємо, що це є елементом кампанії за звинуваченням профспілок та їх керівництва в непатріотичній поведінці в розпал кризи з Росією. Керівництво ФПУ критикує пропозиції влади щодо виходу з соціально-економічної ситуації, що склалася в країні, і політику структурних реформ, здійснювану МВФ, а також пропонує альтернативи цій політиці.

Перешкоджання роботі профспілок викликає величезне зане-

покоєння і, мабуть, спрямоване на ліквідацію опозиції влади в особі громадянського суспільства. Нагадуємо Вам, що відповідно до підписаних і ратифікованих Україною міжнародними та європейськими договорами і конвенціями про сприяння та захист діяльності профспілок, в тому числі основоположними конвенціями про свободу об'єднання, право на організацію та ведення колективних переговорів (Конвенції МОП № 87 та 98), європейською соціальною хартією Ради Європи та хартією основних прав Європейського Союзу, Україна взяла на себе зобов'язання щодо їх дотримання в рамках умов укладення Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, підписаної Президентом Порошенком 27 червня 2014 року.

Аналогічні звинувачення, що стосуються профспілкового майна, мали місце і в минулому. Вони були визнані безпідставними і стали свідченням прагнення бізнес-угруповань дістати контроль над цим майном.

Звертаємо Вашу увагу на те, що профспілки зосереджені на виконанні своїх функцій із захисту та відстоювання інтересів членів профспілок і працівників, а та-



кож, що багато членів профспілок підтримали акції протесту на Майдані. Крім того, нам стало відомо про перешкоджання участі членів Ради ФПУ з Луганська у заходах ФПУ, а також залякування та нав'язування їм під дулом автоматів засідання для прийняття рішення про вихід з ФПУ і переходу в пряме підпорядкування керівництву «Луганської Народної Республіки». Просимо Вас провести розслідування цих інцидентів.

ФПУ – членська організація Міжнародної конфедерації профспілок (МКП), а її членські організації, в свою чергу, є членськими організаціями європейських і глобальних федерацій профспілок ЕФПГО та Інтернаціоналу громадського обслуговування (ІГО). ЕФПГО – офіційно визнаний європейський соціальний партнер.

Шановний пане Голово Верховної Ради Олександрі Турчинове!

Просимо Вас ознайомити своїх колег з Парламенту України з нашим листом. Просимо також народних депутатів відхилити постанову.

З повагою,

**ЯН ВІЛЛЕМ ГАУДРІАН,
ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ЕФПГО**

РЕАКЦІЯ

МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАСУДЖУЮТЬ ЕКСТРЕМІЗМ



Представники Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ) звернули увагу на інцидент зі спробою перешкодити роботі Ради ФПУ 26 червня ц.р. у столичному готелі «Турист».

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР ФПУ, 1 липня Хосе Луїс Мартінес Лопес і Фарход Атамадов, які зараз перебувають у Києві зі спеціальною моніторинговою місією ОБСЄ по Україні, зустрілися з Голо-

вою ФПУ Григорієм Осовим та його заступником Володимиром Саенком. За словами міжнародних спостерігачів, їхня робота полягає у всебічному вивченні конфліктних ситуацій у тих чи інших регіонах з метою отримання об'єктивної картини ви-

никнення конфліктів для їх подальшого врегулювання, ліквідації наслідків та недопущення повторення. Григорій Осовий засудив втручання сторонніх осіб у роботу Ради – вищого виборного органу ФПУ між з'їздами. Він зазначив, що такі дії не можна розцінювати інакше, як напад на громадську організацію, яка, по суті, є правозахисною, а її головна мета – захист соціально-економічних прав та інтересів трудящих. Незважаючи на погрози, понад 200 членів Ради ФПУ, які приїхали на засідання з усіх регіонів України, розглянули порядок денний і ухвалили важливі соціальні рішення, які вкрай потрібні людям, зокрема, щодо надання гуманітарної допомоги біженцям із західних областей України. Володимир Саенко наголосив, що, за однією з версій агресивних дій нападників, могла бути спроба завадити обранню на засіданні Ради керівника най-

численнішої громадської організації України, якою є ФПУ, об'єднуючи у своїх лавах майже 7,5 млн членів профспілок. За фактами протиправних дій вже порушено карні справи, які потребують об'єктивного розслідування та виявлення осіб, причетних до їх організації. «Подібні випадки не мають повторюватися стосовно жодних інших організацій», – акцентував Григорій Осовий. У свою чергу, представники ОБСЄ заповнили, що згідно з їх статусом, вони наділені повноваженнями брати участь у судових процесах з метою контролю за об'єктивністю розслідування обставин інцидентів, зокрема і тих, що останнім часом спостерігаються навколо ФПУ. Також було досягнуто домовленості щодо проведення робочої зустрічі з адвокатами, які представляють інтереси профспілкової сторони у зазначених справах.

ПРИВІТАННЯ

13 ЛИПНЯ – ДЕНЬ РИБАЛКИ

Шановні спілчани! Професійні рибалки та аматори!

У липні двічі – як міжнародний день і національне професійне свято відзначається День рибалки!

З цією подією вітаю усіх рибалок!

Ваша професійна діяльність є суспільно корисною і заслуговує на повагу людей. Використовуючи знання й досвід, ви розвиваєте національне промислове рибне господарство, забезпечуєте громадян цінною продукцією харчування, займаєтесь відновленням і збереженням рибних ресурсів вод України. У день професійного свята зичу вам успіхів в усіх починаннях, щоденного задоволення від роботи, благополуччя й достатку. Риболовам-аматорам, усім любителю активного відпочинку бажаю гарного настрою та удачі!

**ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ,
ГОЛОВА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ**

16 ЛИПНЯ – ДЕНЬ БУХГАЛТЕРА

Шановні працівники фінансових служб!

Щиро вітаю вас із Днем бухгалтера!

Завдяки вашому професіоналізму і неоціненному досвіду, самовідданій, копійкій праці приймаються правильні управлінські рішення, забезпечується ефективна робота всіх галузей національної економіки, підвищується добробут людини праці. У день професійного свята висловлюю особливу подяку бухгалтерам, які працюють у профспілках, за відповідальне ставлення до своїх обов'язків і вагомий внесок у розвиток профспілкового руху, злагодженість роботи всіх його структур. Бажаю вам нових досягнень у професійній діяльності, міцного здоров'я, добра і миру!

З повагою,

**ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ,
ГОЛОВА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ**

ГОЛОВІ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ ГРИГОРІЮ ОСОВОМУ

Шановний Григорію Васильовичу!

Від імені всіх роботодавців і від мене особисто прийміть щирі вітання з нагоди обрання Вас Головою Федерації професійних спілок України.

Це обрання – вияв великої довіри у ці непрості для всієї України часи. Сподіваюсь, що спільна робота сторін професійних спілок і роботодавців у національних структурах соціального діалогу буде плідною та сприятиме швидкому вирішенню актуальних соціально-економічних питань. Бажаю Вам міцного здоров'я, натхнення, приємних подій і яскравих зустрічей, нових досягнень і здобутків, родинного затишку та щедрої долі!

З повагою,

**ДМИТРО ФІРТАШ,
ГОЛОВА РАДИ ФЕДЕРАЦІЇ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ**

ЗВЕРНЕННЯ

ЩОДО ПРОБЛЕМ СВОЄЧАСНОСТІ СОЦІАЛЬНИХ ВИПЛАТ У СХІДНИХ РЕГІОНАХ

На засіданні Ради ФПУ одним з нагальних питань стало обговорення незадовільного стану забезпечення виплати зарплат працівникам бюджетної сфери та соціальних виплат населенню через припинення роботи територіальних відділень Державної казначейської служби України в зоні дії антитерористичної операції (АТО).

ЯК ІНФОРМУЄ ДЕПАРТАМЕНТ БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ ТА СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ АПАРАТУ ФПУ, Голова ФПУ Григорій Осовий від імені членів Ради звернувся до Міністерства

фінансів та Державної казначейської служби щодо невідкладного вжиття заходів для забезпечення своєчасного отримання заробітних плат працівниками та соціальних виплат населенням цих регіонів.

ЗУСТРІЧ

ПРОФСПІЛКИ – ЗА НАДІЙНИЙ ЗАХИСТ ТРУДОВИХ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРАВ ПРАЦІВНИКІВ

7 липня відбулася консультативна зустріч представників профспілок і Місії Верховного комісара ООН з прав людини в Україні на чолі з головою Місії Арменом Арутюняном. У зустрічі взяли участь його заступники Марк Боянич і Фіона Фрейзер, Національний координатор МОП в Україні Сергій Савчук. Федерацію профспілок України представляли заступники Голови ФПУ Сергій Українець, Сергій Кондрюк, голова Правової комісії Ради ФПУ, голова Профспілки працівників держустанов Тетяна Нікітіна.

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР ФПУ, під час зустрічі представниками профспілок перед офісом Верховного комісара було порушено низку питань, зокрема про масштаби порушень трудових і соціально-економічних прав в Україні.

«Мається на увазі, що в нашій країні нелегально (без офіційного оформлення трудових відносин) працює кожен третій працівник, – зазначив заступник Голови ФПУ Сергій Українець. – 200 млрд грн заробітної плати, а це майже 40% від її офіційного фонду, виплачується «в тіні», в обхід установленого порядку, без сплати податків та єдиного соціального внеску, – сказав він, – і при всьому цьому значно ослаблені можливості державних інспекцій, що мають наглядати за дотриманням трудового законодавства і законодавства про охорону праці».

Увагу представників Місії було привернуто до фактів порушення порядку інспектування дотримання трудових і соціально-економічних прав, що мають місце останніми роками. З цього приводу було передано висновки Комітету експертів щодо необхідності приведення законодавства України у відповідність до конвенцій МОП. «Ми сказали дві речі, – підкреслив Сергій Українець. – Фактичне ослаблення державних інспекцій полягає в тому, що з нашого законодавства було вилучено два базових положення: про право на здійснення раптові перевірки та принцип самостійності державного інспектора у прийнятті рішень. За нашими оцінками, саме це і є причиною збільшення кількості порушень». Представники Місії пообіцяли, що ці факти знайдуть своє відображення у звіті, який буде готуватися за результатами роботи Моніторингової групи в Україні.

Під час зустрічі також порушувалося питання щодо закритості конституційного процесу в Україні.



Фактичне ослаблення державних інспекцій полягає в тому, що з нашого законодавства було вилучено два базових положення: про право на здійснення раптові перевірки та принцип самостійності державного інспектора в прийнятті рішень. Саме це і є причиною збільшення кількості порушень.

них органів за забезпечення прав і свобод людини, конкретизації трудових і соціально-економічних прав у законах і гарантованості забезпечення їх дотримання, а також щодо порядку застосування в Україні норм конвенцій МОП. Профспілки також ініціювали запровадження «народної законодавчої ініціативи», суть якої полягає в тому, що якщо будь-якій громадській організації, у тому числі профспілкам, вдалося зібрати 100 тис. підписів виборців за певний законопроект, то він повинен вважатися першочерговим для розгляду у Верховній Раді. Але Конституційна комісія, що нині працює над проектом нового Основного Закону, фактично відсторонилася і від громадянського суспільства, і від науково-експертного середовища, а таким чином працювати не можна. Ми вважаємо, що потрібно створити таку комісію, яка б спільно з громадянським суспільством підготувала проект нової Конституції».

Говорячи про позитиви і ризики підписання Угоди про асоціацію з ЄС, представники профспілок звернулися до представників Місії з проханням надати необхідну допомогу в адаптації українського законодавства до міжнародних, насамперед європейських, стандартів.

Представники профспілок висловили занепокоєння, і Місія взяла це до відома, що до сьогодні не завершено розслідування обставин пожеж, які виникли під час

буремних подій на майдані Незалежності в Києві та в Одесі, внаслідок чого згоріли три профспілкові будівлі: Будинок ФПУ, Київської міської ради профспілок та Федерації профспілок Одеської області. Профспілки по цих справах досі не визнано постраждалою стороною. Відповідно, немає можливості розпочати відновлення зазначених будинків, тож профспілки очікують підтримки з цього питання від своїх партнерів.

Представників Місії поінформували й про обставини інциденту, що стався під час проведення засідання Ради ФПУ 26 червня, коли невідомі в масках здійснили спробу зірвати роботу Ради та вибори Голови ФПУ. Цей випадок розцінюється як спроба насильницького втручання у діяльність автономної, незалежної, наймасовішої громадської організації, якою є Федерація профспілок України.

Учасники зустрічі торкнулися ще одного гострого питання – діяльності профспілок в умовах, що нині склалися на сході України. Йшлося про спроби утворення сепаратистами в підконтрольних ним регіонах так званих паралельних профспілкових організацій. Але організації, що входять до складу ФПУ, продовжують працювати в штатному режимі і виконувати свої основні функції із захисту соціально-економічних прав та інтересів людини праці.

Представники Місії, у свою чергу, зазначили, що інформацію, яку вони отримали від профспілок, буде включено до Звіту від Верховного комісара ООН з прав людини.

У консультаціях взяли участь представники КВПУ.



ВІЗИТ

РІВНЕНЩИНА ЗА КОНСОЛІДАЦІЮ ПРОФФРУХУ

На п'ятому засіданні ради Федерації профспілок Рівненської області, незважаючи на період літніх відпусток, зібралися майже всі члени ради. Адже питання, що виносилися на порядок денний, найважливіші з яких – «Про проект Стратегії модернізації ФПУ та її членських організацій», «Про завдання профспілок щодо захисту соціально-економічних прав та інтересів працюючих у сучасних умовах», сьогодні надто хвилюють профспілковців області. Бо ж працюють вони у непростий час, коли руйнуються старі стереотипи, відбувається повне перезавантаження влади, а на сході країни вирує війна, повідомляє Профінформцентр Федерації профспілок Рівненської області.

Непросто і ФПУ в цей період послідовно і цілеспрямовано здійснювати соціальний захист людей праці. Проте, вона тримає курс на модернізацію і вдосконалення своєї діяльності. Останні події певною мірою переломили свідомість самих спілчан, які хочуть бачити сучасні профспілки схожими на європейські, сильними, консолідованими, здатними вести ефективний соціальний діалог з усіма гілками влади та роботодавцями. Власне, про це і йшла мова на засіданні, на якому том діловий конструктивний розмови задав голова Федерації профспілок Рівненщини Микола Шершун. Він також привітав новообраного очільника профспілок України Григорія Осового, який перебував на Рівненщині в діловій поїздці та взяв активну участь у роботі п'ятого засідання ради, виступивши перед присутніми.

На початку своєї доповіді голова Федерації профспілок Рівненщини розповів про хід і рішення восьмого засідання ради ФПУ і перейшов до викладу бачення Стратегії модернізації ФПУ та її членських організацій профспілковцями Рівненщини, які активно долучилися до процесу обговорення цього важливого документа. «Для здійснення ефективних перебудовних процесів, – підкреслив він, – слід перевернути свідомість спілчан. Люди не повинні вважати основними функціями профспілок надання матеріальної чи благодійної допомоги. Ми маємо усвідомити, що головна мета і завдання профспілок – це турбота про забезпечення працівників гідною зарплатою, робочими місцями з належними умовами праці».

В обговоренні доповіді взяли участь і виступили очільники обласних галузевих профоб'єднань Рівненщини та голови первинних організацій. Усі вони висловили спільну думку щодо необхідності модернізації профспілкового руху України для подальшого його просування вперед. Григорій Осовий у своєму виступі торкнувся тих викликів, що постали нині перед ФПУ, і закликав профспілки Рівненщини подолати зусилля для забезпечення єдності та консолідації на шляху реформування і вдосконалення діяльності найбільшого в Україні профоб'єднання. «За нас наші проблеми не вирішать ні влада, ні роботодавець, – наголосив він. – Ми маємо цілеспрямовано рухатися в одному напрямку – до зміни стандартів життя в бік піднесення для кожної людини праці».

Члени ради вручили Григорію Осовому символічну буляву на знак обрання його головою ФПУ та підкову на щастя, побажавши успіхів та плідної діяльності на цій відповідальній посаді. Під час перебування на Рівненщині Григорій Васильович зустрівся з профспілковцями ДП «Рівненський авторемонтний завод», що ось уже 10 років поспіль бореться за своє виживання. Роками не отримуючи зарплати, заводчани вболівають за збереження унікального виробництва, яке саме зараз так необхідне нашим арміяцям у зоні АТО. Разом з головою ФПО Миколою Шершуном та профспілковим лідером колективу Євгеном Белощуком очільник ФПУ апелюватиме до владних структур для вирішення проблем цього унікального колективу.

200 МЛРД ГРН ЗАРПЛАТИ, А ЦЕ МАЙЖЕ 40% ВІД ЇЇ ОФІЦІЙНОГО ФОНДУ, ВИПЛАЧУЄТЬСЯ «В ТІНІ», БЕЗ СПЛАТИ ПОДАТКІВ ТА ЄСВ

ПРОФСПІЛКИ

У редакції газети «Профспілкові вісті» 7 липня відбувся круглий стіл із кандидатами на посаду Голови ФПУ, які балотувалися на цю посаду 26 червня під час восьмого засідання Ради ФПУ. У заході взяли участь голова Профспілки працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів України Василь Андреев, голова первинної організації Профспілки трудящих металургійної та гірничодобувної промисловості України ПАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» Юрій Бобченко, голова Профспілки таксистів України Василь Попик, Голова Федерації профспілок України Григорій Осовий та заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк. Мета зустрічі – надати кандидатам на посаду Голови ФПУ трибуну «Профспілкових вістей» для доведення до широкого читацького загалу їхнього бачення подальшого розвитку ФПУ та модернізації профспілкового руху. Як наголосив Григорій Осовий, потрібно почути кожного з претендентів на посаду лідера профспілок, врахувати їх позицію при подальшій реалізації програмних цілей ФПУ. Журналісти отримали відповіді на запитання щодо підвищення ефективності діяльності ФПУ та її членських організацій, мотивації вступу до профспілок, ролі ФПУ в подальшому розвитку соціального діалогу і підвищенні її авторитету на міжнародному рівні, вирішенні майнових питань тощо.



– Шановні учасники круглого столу, наразі тільки ледачий не говорить про необхідність модернізації Федерації профспілок України. А якою, на ваш погляд, має бути ця модернізація?

Ю. Б.: Профспілковий рух – це величезна сила, тож як би ми не говорили про проблеми, які сьогодні ставлять перед профспілками трудові колективи, члени профспілок, про методи їхнього вирішення, впевнений, тільки реальними справами ми зможемо досягти результату.

Я вважаю, що наразі мають бути докорінні зміни в законодавстві про профспілки. Останні зміни до Закону України «Про колективні договори і угоди» вносилися 17 років тому – 1997 року; роль трудових колективів на підприємстві визначає Закон «Про трудові колективи і підвищення їх ролі в управлінні підприємствами, установами, організаціями» 1983 року; «Трудовий кодекс» приймається не один десяток років, а нинішній «Кодекс законів про працю України» – 1971 року. Права профспілок визначені ще за радянськими правилами, і ніхто не намагається їх змінити відповідно до вимог сьогодення. Уявіть собі, наразі діє постанову Ради народних комісарів УРСР від 1923 року щодо забезпечення трудящих милом та іншими миючими засобами! Потребує змін і Статут ФПУ.

В. П.: Моя основна позиція: сьогодні потрібна децентралізація дій профспілок. Треба робити основний акцент на членській організації.

Головне із завдань майбутнього лідера – зробити посаду Голови ФПУ неполітичною. Приміром, чому ми, Профспілка таксистів, будучи співорганізаторами Податкового майдану,

отримали перемогу? Тому що у нас було кілька осередків замість одного, на який можна було б натиснути. Тому нинішнє завдання Голови ФПУ – піднести до свого рівня 44 лідерів членських організацій для того, щоб він був не один, а їх було 45. Тоді профспілковий рух у 45 разів стане сильнішим.

Також треба розділити функції між галузевими профспілками та обласними організаціями та обласними організаціями. Перше: профспілковими питаннями займаються лише членські організації, галузеві профспілки. Друге: обласні організації мають виконувати функції «міні-ФПУ» на місцях. Мінімум – територіальна угода, максимум – координація загальних спільних дій.

В. А.: У тих тезах, які Профспілка будівельників України сформулювала до засідання Ради ФПУ, зазначено, що сьогодні потрібно окреслити низку програмних завдань, спільних та найбільш важливих для різних галузей, разом із членськими організаціями ФПУ і спрямувати всю діяльність на їхню реалізацію.

Сьогодні виклики для Федерації профспілок через негативне макроекономічне та суспільно-політичне підґрунтя поможуться на внутрішні застарілі проблеми ФПУ та її членських організацій:

– постійне скорочення профспілкового членства;

– незахищеність та залежність значної кількості голів профспілок від роботодавців;

– невідповідність фінансово-забезпечення профспілок обсягам їх діяльності та відповідальності.

– Розкажіть про свою програму, з якою ви йшли на вибори, про її основні аспекти.

Ю. Б.: Перше питання – заробітна плата. Я підготував про-

ект закону «Про галузеві стандарти оплати праці». Його треба втілювати в життя вже сьогодні. З прийняттям цього закону значно підвищиться рівень оплати праці майже в усіх сферах економіки, особливо галузях із важкими умовами праці, наповниться бюджет країни. Якщо одного разу вирішити це питання, то автоматично будуть узаконені норми оплати праці. Наразі сподіваюся, що відбудеться зустріч із Президентом України, де ми висловимо свою позицію щодо цього питання.

Друге питання – зайнятість. Треба законодавчо затвердити норми чисельності працівників. І не лише на папері.

Третє питання – безпека праці. На сьогодні діють закони про охорону праці, які приймалися ще на початку минулого століття. І які практично не переглядалися. Потрібно приймати нові закони, які б діяли в сучасних умовах і реально захищали працівників на робочих місцях.

В. П.: У моїй програмі чотири основних блоки. Перший – це модернізація ФПУ. Другий – мотивація профспілкового членства. Третій – майно ФПУ. Четвертий – інформаційна політика.

Наразі я хочу зупинитися на мотивації профчленства. Зрозуміло, основна мотивація – це пенсія, активні дії профспілки. Із цим, на жаль, у нас реально складно. По-друге, підтримка профспілкового руху на законодавчому рівні. Погоджуся з колегами, що на законодавчому рівні треба закріпити коефіцієнти із зарплати, враховуючи при цьому міжнародні досвіди.

Зрозуміючи слабкість нашого профспілкового руху, ми стовідсотково знаємо, що кожен окремо не доб'ємося під Верховною Радою змін у законодавчому полі. Потрібна реальна

підтримка всіх сил профруху, кожного співчужинця.

В. А.: Говорячи про той перелік проблем, якими сьогодні займається Федерація профспілок, хотів би зупинитися на тих завданнях, які треба вирішувати.

Сьогодні потрібно окреслити не більше шести програмних завдань, спільних та найбільш важливих для різних галузей, разом із членськими організаціями і спрямувати всю діяльність ФПУ на їхню реалізацію: підписання Генеральної угоди з гідним рівнем тарифної ставки першого розряду; встановлення мінімальної зарплати на рівні реального прожиткового мінімуму; зрівняння базового посадового окладу за ЄТС для бюджетників з розміром мінімальної зарплати; захист членів профспілок від масової втрати робочих місць і часткового безробіття; гарантування дотримання прав найманих працівників і профспілок у системах соціального страхування на випадок тимчасової непрацездатності та нещасних випадків (профзахворювань) на виробництві; відновлення вкласти в системах соціального страхування на випадок тимчасової непрацездатності та нещасних випадків (профзахворювань) на виробництві; відновлення Будинку профспілок.

Проте, акцент на шести основних завданнях не означає ігнорування всіх інших запитів і потреб членських організацій ФПУ. Якщо основні завдання вкласти в формат кампаній (сукупність спланованих заходів, спрямованих на досягнення заданого результату в умовах часових і ресурсних обмежень), то всі інші заходи можна вкласти в рамки наступних кампаній:

– за укладення Генеральної угоди для встановлення реальної мінімальної зарплати, стимуючої тарифної ставки 1-го розряду, зрівняння базового посадового окладу ЄТС із мінімальною зарплатою;

– за право на організацію, залучення нових членів профспілок, захист їхніх трудових прав, підвищення ролі молоді в профспілках;

– за розвиток соціальної держави, дієвого соціального діалогу, ефективного соціального страхування.

– Сьогодні багато говорять про реформи в профспілках, про зміни у структурі. Проте у кожній зміні має бути рушійна сила. Хто, на вашу думку, може стати такою рушійною силою в реформованій профспілці?

Ю. Б.: Однозначно, що всі дії, про які ми сьогодні говорили, а також зміни – це справа рук людських. Якщо будемо мати бажання, все зробимо. А бажання в першу чергу має виходити від тих, хто хоче це зробити. Якщо керівник захоче змін в організаційній, фінансовій і майновій системі ФПУ, то він їх зробить.

Але самому це зробити, звичайно, важко. Потрібна підтримка інших членських організацій, спілчан. Тому треба робити перший крок для того, щоб потім можна було зробити тисяч наступних. А на цьому першому кроці створити комісію, заслухати всі сторони, дійти оптимального варіанту. Якщо в цьому напрямі почнемо рухатися, результати не забаряться.

Єдність повинна бути не в лозунгах, солідарність не на словах, дії не на папері. Необхідно стати на шлях ефективних змін форм та методів профспілкової роботи за наявності працездатної профспілкової команди однодумців керівництва ФПУ. Тут я хочу підкреслити, що в апараті ФПУ підібрані висококваліфіковані та грамотні спеціалісти. Новообраний Голова ФПУ, шанований Григорій Осовий, має взяти на озброєння

ПРИРОДНИЙ ОПОНЕНТ ВЛАДИ ТА БІЗНЕСУ



Фото Кирила ЛАТИШЕВА

та за основу все те краще та реальне, що є в потенціалі кандидатів та всього профспілкового активу, щоб бути сильним, публічним, результативним та народним Головою ФПУ.

В. П.: Якщо хтось думає, що рушійною силою профспілок може бути ФПУ, то це не так. Моя відповідь на це запитання проста: це первинна профспілкова організація. Сьогодні треба змінювати мислення людей. Реально, конкретно доводити, що профспілки – це не тільки путівка. Ваш захист – справа ваших рук.

Наразі треба робити акцент на низи, акцент на тих людей, хто сплачує профспілкові внески, а не на тих, хто за ці внески живе.

В. А.: Я є головою Молодіжної ради ФПУ, тож хочу зазначити, що рушійною силою майбутнього профспілкового руху будуть молоді профспілкові лідери, яких ми племасемо майже в усіх галузевих профспілках і територіальних профоб'єднаннях. Це ті люди, які придуть до досвідченими профлідерами та складуть кістяк профспілкового руху України.

— Що, на вашу думку, потрібно зробити для підвищення ролі соціального діалогу в соціально-економічному захисті працівників?

Ю. Б.: Найголовніше, щоб нас не тільки слухали, а й чули. Прийшли, взяли ручку, аркушик, записали, а ми радіємо, що нас почули – це ми вже проходили. Тут найголовніше – не упустити те, що записано, і призначити відповідального, терміни виконання. Соціальний діалог має бути постійним. Чому до нас так «часто» ходять президенти? Давайте пригадаємо, коли востаннє Президент був

на засіданні Ради Федерації профспілок України? Хай не Президент, хай представник Президента. Вода камінь точить. Так і ми повинні бути постійними, вимогливими, наші дії мають бути щоденними і послідовними. Складні завдання потрібно виконувати одразу, а неможливі – із часом.

В. П.: Усім відомо, що Франція, так би мовити, жорстко президентська республіка. Перша зустріч президента Франції після обрання – з профспілками. У нас проблема не в президенті, проблема в профспілках. Якщо сьогодні лідер профспілки відірваний від діяльності своєї профспілки, і він собі має зарплату, то навіщо йому рухатися вперед, для чого? Лідер профспілки має жити виключно на внески, які йому люди свідомо сплачують. Профспілки – це природний опонент влади та бізнесу. Система Радянського Союзу має лишитися в минулому, тільки активні дії. Наша профспілка живе за ось яким принципом: закон пишеться людьми для людей. Якщо закон не відповідає цій нормі, значить, це поганий закон. Страйки та акції протесту на транспорті заборонені вже давно, однак нас це ніколи не зупиняло. В кризу наші олігархи, мабуть, єдині в Європі, не зменшили швидкості свого збагачення. Криза по них не пройшла зовсім, зате проїхалася по нам. Це результат нашої діяльності.

В. А.: Питання часткової зайнятості та можливості підтримки людей у таких умовах для Профспілки будівельників та низки інших індустріальних профспілок є дуже важливим. Коли знижується обсяг виробництва, людей дуже просто скоротити. Відновити виробництво набагато складніше. Це стосу-

ється і заводів, не лише будівельних майданчиків. Тому така ініціатива Президента Петра Порошенка, як розроблення спільної з ЄС програми щодо створення та збереження робочих місць в регіоні, відбудова Донбасу, для реалізації якої низка країн погодилися створити фонд у 1,5 млрд євро, стане дуже важливим кроком для підтримки багатьох галузей: будівельної, деревообробної, хімічної, нафтопереробної тощо. Усі галузі працюватимуть над тим, щоб допомогти східним колегам відновити нормальне життя.

Останні роки показують, що соціальний діалог в Україні не працює, оскільки в профспілках не бачать сильного опонента. Так буде доти, доки профспілки не навчаться «показувати зуби» з найбільш принципових питань.

— Якими ви бачите конкретні шляхи підвищення авторитету ФПУ в Україні та на міжнародній арені?

Ю. Б.: Федерація профспілок України не повинна сьогодні працювати за старими законами пострадянського часу, які потрібно змінювати. Усе в наших руках. Якщо ми мовчатимемо, то займемо погрозливу позицію, що дозволить похамськи ставитися і до профспілок, і до людей. На місцях ми цього не дозволяємо робити. Наша позиція має бути жорсткою і водночас справедливою, відкритою. Це принесе нам і авторитет, і імідж. Нашого лідера, Григорія Осового, як і ФПУ, повинна знати вся країна, і ми це зробимо, я в це вірю.

В. П.: Хочу підкреслити: не імідж ФПУ зараз важливий, а її членських організацій. Сильні іміджеві членські організації – сильна імажевка ФПУ.

Щодо майнових питань, хотів би зазначити, що наше майно ми повинні вивести із статусу «соціально значимого», це є бізнес. Сьогодні у нас статус члена наглядової ради пожиттєвий. У будь-якому бізнесі, якщо є наглядова рада, існує поняття «ротація». 30% ротація щороку всіх наглядових рад. Це важливо для недопущення корупції. Я це постійно говорю. Ідею підтримують, але результату немає.

Інформаційна політика також є дуже важливою. Ми маємо створювати новини, бути цікавими для ЗМІ. Мобільний телефон також має стати засобом поширення інформації, єдиним інформаційним полем. Що нам заважає щотижня у смс-повідомленнях інформувати, що зробила ФПУ, членська організація? Для Профспілки таксистів України за допомогою єдиного інформаційного поля ми ще й створюємо безпеку.

В. А.: Щодо авторитету ФПУ на міжнародній арені, то дійсно, ФПУ дуже багато сплачує і членських внесків, і є другим за

величиною профспілковим об'єднанням у Європі. За таких умов ФПУ має розраховувати на гідне представництво не лише в європейських підрозділах, а й у Міжнародній організації праці. Можливо, щось не так в міжнародній політиці ФПУ. Адже це не лише репрезентативність, не лише гарний засіб проводити міжнародні зустрічі з певним статусом, це можливість лобювати ті завдання, які члени профспілок ставлять перед ФПУ.

Сергій Кондрюк, заступник Голови ФПУ: Сьогоднішня зустріч – шанс для єднання. Ми починали з альтернативних кандидатських програм і наразі, мені здається, близькі до того, щоб об'єднати ці альтернативні кандидатські програми в консолідовану програму дій Федерації профспілок України. Григорій Осовий, безперечно, як людина, яка вміє вибрати ідеї і їх реалізовувати, видасть певний продукт як конкретні завдання за підсумками цієї зустрічі. Це надзвичайно важливо в умовах сучасної кризи. Причому найбільшої кризи за період всієї історії Української держави.

Хотів би сказати, що, звичайно, криза є бідною. Сьогодні ми маємо колосальне зростання цін і тарифів при замороженні зарплати в умовах сучасної кризи. Причому найбільшої кризи за період всієї історії Української держави. Хотів би сказати, що, звичайно, криза є бідною. Сьогодні ми маємо колосальне зростання цін і тарифів при замороженні зарплати в умовах сучасної кризи. Причому найбільшої кризи за період всієї історії Української держави. Хотів би сказати, що, звичайно, криза є бідною. Сьогодні ми маємо колосальне зростання цін і тарифів при замороженні зарплати в умовах сучасної кризи. Причому найбільшої кризи за період всієї історії Української держави.

Хотів би сказати, що, звичайно, криза є бідною. Сьогодні ми маємо колосальне зростання цін і тарифів при замороженні зарплати в умовах сучасної кризи. Причому найбільшої кризи за період всієї історії Української держави. Хотів би сказати, що, звичайно, криза є бідною. Сьогодні ми маємо колосальне зростання цін і тарифів при замороженні зарплати в умовах сучасної кризи. Причому найбільшої кризи за період всієї історії Української держави.

Хотів би сказати, що, звичайно, криза є бідною. Сьогодні ми маємо колосальне зростання цін і тарифів при замороженні зарплати в умовах сучасної кризи. Причому найбільшої кризи за період всієї історії Української держави. Хотів би сказати, що, звичайно, криза є бідною. Сьогодні ми маємо колосальне зростання цін і тарифів при замороженні зарплати в умовах сучасної кризи. Причому найбільшої кризи за період всієї історії Української держави.

Така доброзичлива розмова, в ході якої ви поділилися своїми ідеями, мене особисто надихає на позитивні зміни в нашій організації.

Григорій Осовий, Голова ФПУ: Хотів би також передати до слів вдячності за цю зустріч. Мене особисто порадувало те, що претенденти на посаду Голови – профспілковці з досвідом. Це добрі ознаки змін. Федерація може вирішувати питання свого розвитку шляхом внутрішньої дискусії.

Щодо пропозицій. Колеги, окреслюючи певні аспекти нашої діяльності, фактично резюмують про необхідність модернізації ФПУ, розмежування повноважень і функцій центру та членських організацій. Я стовідсотково погоджуюся, що кожен має знати свої повноваження, відповідати за них. Тоді в сукупності дій членських організацій вималюється обличчя самої ФПУ, її авторитет і суспільна значимість. Водночас ФПУ виступає в ролі координатора, організатора з певних питань. І якщо ми в колегіальних органах дійшли певного рішення, має бути, безумовно, його виконання, працювати механізм приведення його в дію зверху донизу. Це є на сьогодні великою проблемою.

Стосовно модернізації, це багатогранна проблема для профспілок, яку не можна звести до одного-двох сюжетів. Дискусія щодо стратегії модернізації буде продовжена до жовтня, ми їй тільки-но дали старт. Побачили з різних кутів, різних площин нашої профспілкової діяльності. Наразі складається враження, що одна частина вважає, що не треба нічого змінювати. Друга, активна, вважає, що зміни потрібні, і конкретно зазначає, що треба зробити. І третя, радикальна, частина вважає, що нічого не зміниться, якщо не змінимо керівництво ФПУ зверху донизу, потрібна повна кадрова заміна, що дозволить новим людям поглянути на існуючі проблеми і шукати шляхи їх розв'язання.

Я чітко усвідомлюю, що з'їзд має бути наближеним. Єдине, що ми маємо врахувати, це те, що його слід провести в той час, коли держава буде готова до діалогу з громадянським суспільством. Сьогодні ніхто, ні Уряд, ні Президент до цього не готові, адже зайняті справою, що наразі є найбільшочішою для нашої країни та мільйонів громадян на сході.

Попереду – тест для нашої організації на здатність адекватно реагувати на виклики кризи. Чи зуміємо ми, окрім гарячих настроїв, добрих побажань і гострих дискусій, діяти солідарно. Але попри всі труднощі в поточному році ми впевнені, що кризу використаємо як шанс, і профспілки стануть реальною інституцією, яка захищає інтереси людини праці.

Всупереч негараздам. Нова сторінка в житті профспілкової оздоровниці

У № 20 «ПВ» було опубліковано статтю голови наглядової ради ПрАТ «Укрпрофоздоровниця» Олексія Романюка «Відроджений з руїн», де на прикладі ДП «Санаторій «Новомосковський», що на Дніпропетровщині, йшлося про досвід ефективного господарювання в системі акціонерних товариств та унітарних підприємств, створених за участю ФПУ. Продовжуючи розмову за темою, розкажемо про успіхи й досягнення іншої оздоровниці, розвиток якої дедалі більше набирає обертів.

Олена МОРГУН
журналіст

6 червня п. р. наглядова рада ПрАТ «Укрпрофоздоровниця» провела в Одесі чергове засідання, на якому, зокрема, схвалено практику роботи низки санаторіїв регіону й підтримано ініціативу правління акціонерного товариства та керівництва ДП «Клінічний санаторій ім. Пирогова» щодо відкриття спеціалізованого відділення реабілітації хворих із травмами та захворюваннями хребта й спинного мозку. Ця соціальна ініціатива була всебічно розглянута й знайшла підтримку підтримку Президії та Ради ФПУ. Відповідне звернення направлено до владних структур і вже опрацьовується фахівцями, адже ця категорія хворих потребує невідкладної допомоги.

На тлі проблемного сьогоднішнього, коли мало не потопсаємо в різноманітній негативній інформації, а сподівання українців на краще майбутнє здебільшого залишаються тільки сподіваннями, все ж таки трапляються речі, які тішать, обнадіюють та є прикладом того, що навіть важкі періоди – за широкого бажання конкретних людей – не є перешкодою для конструктивної та плідної діяльності. Взірцевою у цьому контексті є, сказати б, новітня історія ДП «Клінічний санаторій ім. Пирогова» ПрАТ «Укрпрофоздоровниця», який останніми роками буквально перетворюється на очак. З огляду на позитивну динаміку розбудови санаторію, можна з певністю стверджувати, що невдовзі він поповнить ряди найкращих, найпрестижніших лікувально-профілактичних закладів країни. Згаданий оздоровничий, розташований в одному з найстаріших грязьових курортів нашої країни – Куяльнику, що в 13 км від центру Одеси на березі Куяльницького лиману, понад 180 років!

Усе почалося 1833 року, коли доктор медицини, особистий лікар Новоросійського й Бессарабського генерал-губернатора графа М. С. Воронцова Е. С. Андрієвський, дізнавшись про цілющу силу туземних мулу й вод, переконав міську управу в

необхідності створення лікувального закладу. Курорт розвивався, розширювався, йому щастило на добрих керівників. Згодом до нього підвели залізницю, що поєднала лиман з морським портом і залізничним вокзалом (1873 р.). У травні 1892 року грязелікувальний заклад, побудова якого коштувала місту понад півмільйона карбованців золотом, на той час вже один із санаторіїв з найбільшою пропускнуною здатністю, було освячено.

Зростання популярності курорту до певної міри посприяв видатний хірург М. І. Пирогов. Під час перебування в Одесі (1855–1858 рр.) він неодноразово відвідував Куяльницький лиман та використовував його грязь, що має протизапальні та болезаспокійливі властивості, в лікуванні поранених і хворих. Нині санаторій носить його ім'я, а поряд з грязелікарнею встановлено бронзовий бюст на честь лікаря Е. Андрієвського. Це єдиний багатопрофільний лікувально-профілактичний заклад, що діє на базі курорту й спеціалізується на лікуванні нервової та опорно-рухової систем, статевих органів, захворювань шкіри, медичної реабілітації травм опорно-рухового апарату тощо.

Ідея відкрити в оздоровничій спеціалізоване відділення реабілітації хворих з травмами й захворюваннями хребта й спинного мозку виникла в зв'язку з останніми подіями в Україні, через які ускладнилося або взагалі унеможливилось лікування у відповідних профільних санаторіях, розташованих на бальнеогрязьових курортах Саки та Слов'янськ. З анексованою АР Крим у нашої держави наразі невизначені економічні відносини, а відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207–VII від 27.04.2014 господарська діяльність закладів на тимчасово окупованій території України заборонена. Як найкраще вчинити за кризової ситуації й на що очікувати інвалідно-спинальникам? Із цими та іншими запитаннями «ПВ» звернулося до голови наглядової ради ПрАТ «Укрпрофоздоровниця» Олексія Романюка.



➤ Назва «Куяльник» давно є брендовою, бо курорту майже два століття й він популярний не лише в Україні, а й близькому та далекому зарубіжжю! Щороку оздоровниця приймає бажаючих пройти лікування з Білорусі, Росії, Казахстану, країн Прибалтики, Молдови, Вірменії, Чехії, Німеччини, Італії, Ізраїлю, США. Приїжджають навіть з таких віддалених куточків, як Якутія, хоча дорога в один кінець триває мало не тиждень!

➤ Окремі пацієнти-іноземці навідується до санаторію регулярно протягом багатьох років.

➤ Трапляються курйозні випадки, коли нашим співвітчизникам, які вирішили підлікуватися на Мертвому морі, ізраїльтяни рекомендують пройти курс грязьових процедур саме в Куяльнику!



– Олексію Івановичу, чи маєте дані, скільки в Україні інвалідно-спинальників, що

пересуваються на візках, і де вони проходять реабілітацію?

– За даними Міністерства соціальної політики, таких близько 33 тис. осіб. Поки що їх спроможний приймати лише санаторій «Слов'янський» ДП СКРЦ «Слов'янський курорт». Але там усього 206 ліжок. Якщо ситуацію не змінити, то щорічно відновним лікуванням буде охоплено лише 5% усіх бажаючих. Інакше кажучи, кожен інвалід проходить курс реабілітації лише раз на 20 років!

– Відповідно до якої нормативно-правової бази здійснюється відновне лікування спинальних хворих? І за якими умов оздоровниця може братися за їх реабілітацію?

– Існують певні вимоги до проектування та будівництва санаторно-курортних закладів для інвалідно-спинальників. У них передбачено не лише східці, а й пандуси для пересування з поверху на поверх, вантажні ліфти, куди можна заїхати на інвалідному візку, широкі розсувні двері в усі палати, туалети, душові, лікувальні кабінети, просторі коридори та холи, пральня для особистої й

постільної білизни тощо. Палати мають бути обладнані функціональними ліжками та пристроями для поліпшення збережених рухових функцій. Відрізняється від звичайних і їдальня дитячого харчування цієї категорії хворих: замість столів тут по спіралі розташовані спеціальні стійки, куди зручно під'їхати та приймати їжу, сидячи у візку.

Центром продуктивності Міністерства праці та соціальної політики України ще 2004 року були спеціально розроблені й затверджені індивідуальні Нормативи чисельності робітників одного з наших спеціалізованих спинальних санаторіїв. Згодом цей документ узяли за основу при складанні штатного розпису інших аналогічних закладів та окремих відділень. Медична реабілітація здійснюється згідно з Комплексами санаторно-курортного лікування хворих з наслідками травм спинного мозку й хребта, затверджених на засіданні Проблемної комісії «Ортопедія і травматологія» при ДУ «Інститут травматології та ортопедії АМНУ». Тож цілком очевидно, що лікування інвалідно-спинальників у санаторіях, не пристосованих для них спеціально, просто неможливе.

– Отже, ідея щодо відкриття відділення реабілітації хворих з травмами й захворюваннями хребта та спинного мозку на базі санаторію

ім. Пирогова автоматично передбачає реконструкцію необхідних приміщень?

– Саме так. Відкрити таке відділення можна лише після масштабної реконструкції, спеціальної підготовки медичних працівників та вдосконалення обладнання лікувально-діагностичної бази оздоровниці, яка й сьогодні, в принципі, дозволяє проводити основні види обстеження таких хворих, а водогрязелікарня надає повний комплекс необхідних процедур, у яких використовуються сульфідно-мулова лікувальна грязь, ропа Куяльницького лиману й мінеральна вода місцевого родовища мінеральних вод.

На сьогоднішній 1704 ліжка санаторію та 50% площі водогрязелікарні перебувають на консервації. За наявності коштів на капітальну реконструкцію ліжководного фонду та лікувально-діагностичної бази оздоровниці зможе приймати на реабілітацію до 150 спинальних хворих одночасно або близько 1200 інвалідів на рік.

– Доводилося читати про останні успіхи санаторію й в останні роки...

– Так, у 2011–2013 роках, коли на посаду головного лікаря було призначено досвідченого й амбітного керівника Араїка Разміковича Погосяна, оздоровниця, без перебільшення, дістала друге дихання. Завдяки його цілеспрямованості й наполегливості в санаторії здійснено капітальний ремонт номерів першого й другого корпусів на 532 ліжка, грязьового, прального та гідромасажного відділень, водогрязелікарні, збудовано транспортно-бульну котельню для опалення спальних корпусів і будинку культури, модернізовано теплотраси, системи опалення, водопостачання й водовідведення, відремонтовано медичні кабінети, біовет, покривлі поліклініки, водогрязелікарні, корпусів №№ 1, 2, будинку культури та каналізаційно-насосної станції, оновлено фасад та вестиболь поліклініки, виконано значний обсяг робіт з благоустрою території. Загалом на ремонтні роботи витрачено понад 17 млн грн. На придбання медичного обладнання, меблів та побутової техніки пішло ще майже 3 млн грн.

Та, мабуть, найціннішим надбанням санаторію є колектив висококласних фахівців, які здатні виконувати найскладніші завдання й постійно розробляють нові форми послуг, генерують новаторські ідеї! Більшість лікарів мають вищу й першу категорії, регулярно проходять підготовку та перепідготовку. Вони добре обізані щодо останніх досягнень у сфері курортології та фізіотерапії. Медперсонал оздоровниці – незмінні учасники різноманітних симпозіумів і конференцій, дехто є авторами посібників, методичних рекомендацій та інструкцій.

Львівщина



ВІЗНІ ПРЕЗИДІЇ ПРОФСПІЛКИ АПК: ДОСВІД І ПРАКТИКА

Профспілки – наймасовіші громадські організації. Від їх авторитету, дієвості, «зубастості» залежить доля й майбутнє не тільки спілчан, а й власне підприємств. Саме таким критеріям відповідає обласна галузева профспілка працівників АПК.

Igor MARSHALOK
м. Львів

Завдяки послідовній фаховій роботі обласної організації профспілки АПК спілчани не тільки юридично захищені, а й мають можливість набутти нових знань на різних семінарах, нарадах, візних президіях. За словами голови галузевої профспілки працівників АПК Михайла Тарнавського, голови профкомів, районних організацій мають бути грамотними, вміти обстоювати позицію профкому, фахово підготувати коlldоговір. Для цього й проводяться візні розширені засідання президії, семінари, де, крім здобуття відповідних знань, спілчани обмінюються досвідом роботи, здружуються, пізнають свій край, ознайомлюються з роботою кращих підприємств.

Цього разу профактив галузі зібрався на візній президії на «Львівській пивоварні». На порядку денному розглядалося чотири питання, але основним було «Про роботу первинних профспілкових організацій у транснаціональних компаніях ПАТ КФ «Світоч», філії ПАТ Карлсберг Україна

«Львівська пивоварня» у здійсненні захисту трудових прав та соціальних інтересів працюючих».

Відкрив засідання голова галузевої профспілки АПК Михайло Тарнавський, який зазначив, що обласний комітет вирішив провести президію саме тут, щоб показати роль і завдання профспілки у співпраці із закордонним інвестором. Незважаючи на труднощі, голови профкомів «Світоча» Євген Яремій і «Львівської пивоварні» п. Ольга Чорнобил засвідчили, що робота на цих підприємствах підтримується на належному рівні, спілчани соціально захищені.

Про профспілкові будні і свята, успіхи й проблеми розповів голова профкому ПАТ КФ «Світоч» Євген Яремій, який відверто сказав, що працювати у нинішніх умовах профлідерам українською важко. З однієї сторони, приватний закордонний роботодавець «тисне» на профспілку, а з іншого боку, працівники нарікають: а що мені дала профспілка? Та завдяки наполегливій позиції, принципності голови профкому «Світоча» при укладанні коlldоговіру вдалося зробити чимало. Так, не було жодного звільнення працюючого з ініціативи роботодавця. Найнижча зарплата на підприємстві становить 2519 грн, що значно вище за середньомісячну заробітну плату працівників інших підприємств харчової промисловості, натомість, на жаль, значно нижче, ніж за кордоном.

На підприємстві добре організована робота щодо створення безпечних умов праці трудівників, своєчасно проводиться атестація робочих місць, на належному рівні перебуває організація охорони праці. Побут тут теж на рівні європейських стандартів. Запроваджено медичне страхування, передбачено здешевлення комплексних обідів працюючим.

За кошти профкому працівники виїждять на

екскурсії, відвідують театри, отримують подарунки до Дня матері, на новорічні свята. Профорганізація всіляко сприяє оздоровленню працюючих і членів їхніх сімей.

Підсумовуючи свій виступ, Євген Яремій зауважив, що процес глобалізації негативно впливає на процеси, які нині тривають на підприємстві. Власник прагне надприбутків, людина праці – європейських зарплат, а профкому доводиться бути між ними третейським суддею, а це не так легко.

Про роботу профкому філії ПАТ Карлсберг Україна «Львівська пивоварня» розповіла голова профкому Ольга Чорнобил, яка зауважила, що на підприємстві успішно вирішуються питання соціального захисту людини праці. Трудівники мають гарну зарплату, соціальний пакет. Про працівників на пивоварні дбають, їх шанують. Значну увагу профспілковою організацією приділяється культурно-масовій, спортивній, оздоровчій роботі.

Пані Ольга Чорнобил також зауважила, що не завжди все гладко проходить у переговорах з власником, але профспілка повсякчас захищає інтереси спілчан. Основний офіс розташований у Запоріжжі, а отже, є проблема оздоровлення дітей через Фонд соціального страхування, який діє у Львові.

Після виступів відбулося обговорення. Голови профкомів галузі були одностайними в тому, що профкоми «Світоча», «Львівської пивоварні» роблять чимало для захисту людини праці.

Михайло Тарнавський за підсумками обговорення наголосив, що спілчанину потрібні не тільки добре слово, а й увага та захист. А де все це поєднується – там гарні результати і задоволена профспілковою громада.

Роботу профспілкових організацій у транснаціональних компаніях ПАТ КФ «Світоч», філії ПАТ Карлсберг Україна «Львівська пивоварня» було визнано такою, що значною мірою відповідає вимогам і запитам членів профспілки, і добре, якщо досвід їхньої роботи візьмуть на озброєння інші профкоми.

Дніпропетровщина

ПРОФСПІЛКАМ ДО ВСЬОГО Є ДІЛО

На Дніпропетровщині вже давно стало традиційним проведення днів облпрофоб'єднання у містах і районах області. Такий захід нещодавно відбувся у місті Марганець за участю представників профцентру, керівників обласних галузевих профорганізацій, членів міської координаційної ради голів профкомів, профактиву підприємств цього невеликого робітничого міста.

Віктор КОВРИГА
завідувач прес-центру
облпрофоб'єднання

Головним містоутворюючим підприємством Марганця є місцевий гірничо-збагачувальний комбінат, який веде видобуток марганцевої руди відкритим та підземними способами, а також її збагачення. Утримує ГЗК і майже всю соціальну сферу міста. У тому числі – Палац культури, де за сприяння профкому комбінату й відбувся згаданий захід.

Про направи роботи облпрофоб'єднання, новини в законодавстві розповіли його голова Віталій Дубіль, керівник управління соціально-економічного, правового захисту членів профспілок і трудових відносин Юрій Воронцов, головний спеціаліст з питань правової роботи Ольга Мандзюк і головний бухгалтер Ганна Мальцева.

Зазначалося, що у нинішній напруженій ситуації головні зусилля профцентру спрямовуються на забезпечення зайнятості та підвищення рівня оплати та гідних умов праці трудящих. За ініціативи профспілок та за участі влади і організації роботодавців відбулося кілька зустрічей, на яких були досягнуті домовленості щодо підтримки ініціативи губернатора області Ігоря Коломойського про необхідність підвищення на базових підприємствах економіки оплати праці на 20%. Певні кроки в цьому питанні зроблено і на Марганецькому ГЗК, у тому числі, як зазначив у своєму виступі голова обкому профспілки ПМГУ Василь Шевченко,

завдяки бойовитості профкому комбінату. На жаль, маємо і супротив окремих роботодавців, з чим профспілки миритися, звісно, не мають наміру. Профспілки області порушують питання щодо необхідності супроводження жорстких рішень уряду зі значного підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги адекватними заходами соціального захисту населення. Про це, зокрема, йдеться у нещодавньому зверненні президії облпрофоб'єднання до керівництва держави.

Голова профкому Марганецького ГЗК Анатолій Буряк висловився про необхідність активізації роботи ФПУ, зокрема, щодо вдосконалення системи соціально-



гу на всіх рівнях (і насамперед – загальнонаціональному), перегляду застарілих державних соціальних стандартів, прийняття нарешті нової Генугоди, без якої гальмується

повноцінна реалізація законів про оплату праці та колективні угоди. У роботі заходу також взяла участь і виступила начальником відділу управління Пенсійного фонду в м. Марганець Наталія Михайловська. Не обійшлося і без прийомної процедури нагородження кращих профактивістів. Голова облпрофоб'єднання Віталій Дубіль вручив голові профкому Марганецького ГЗК Анатолію Буряку нагрудний знак ФПУ «Профспілкового зв'язця», а голові міського комітету профспілки працівників державних установ Юрію Худякову – Почесну грамоту президії облпрофцентру.



**2519
ГРН –
НАЙНИЖЧА
ЗАРПЛАТА ПРАЦІВНИКА «СВІТОЧА», ЩО БІЛЬШЕ, НІЖ ОТРИМУЮТЬ В СЕРЕДНЬОМУ ПРАЦІВНИКИ ІНШИХ ХАРЧОВИХ ПІДПРИЄМСТВ РЕГІОНУ**

Païsa
Чирваоглядач «ПВ»
chirva@bigmir.net

Українське обличчя війни

Понад півроку українці живуть у стані надзвичайного напруження. Спершу криваві події на столичному Майдані, потім загарбання Криму північним сусідом, нині – справжня війна на сході України. За всі роки незалежності нашим співгромадянам не випадало переживати подібних подій. Відтак багатьом у нинішній ситуації складно, а почасти й неможливо впоратися зі своїми емоціями. Як зберегти психологічну рівновагу, не впасти у відчай від постійного напруження, не піддатися депресії, коли й куди слід звертатися за допомогою? Про це – на шпальтах «Профспілкових вістей».

ЯК ПЕРЕЖИТИ НИНІШНІЙ ЧАС?

Українці впродовж останніх п'ятдесяти-шістдесяти років дотримувалися принципу «тільки б не було війни». Цей принцип сповідувало понад 90% українців, він здався абсолютно непорушним. Хоча й війну більшість із нас уявляла лише теоретично. А тепер – на третьому десятилітті своєї суверенності – фактично маємо війну. Начебто й неоголошену, але справжню – із сотнями жертв не тільки серед військових, а й серед мирного населення. І що найстрашніше – гинуть діти. Від «випадкового потрапляння» осколків.

Українці по-різному пояснюють події, що нині розгортаються у країні. Для одних – це боротьба за незалежність, захист країни від агресії з боку північного сусіда і гаранта нашої безпеки. Дехто намагається подати події на сході як війну незаконної влади із власним народом. Є й такі, хто сприймає військові дії як черговий перерозподіл капіталу купкою доморощених багатіїв руками легковірних громадян. Та хоч би як не сприймали українці події на сході нашої держави, війна не поруч із нами, вона – всередині

кожного з нас. Вона торкнулася абсолютно кожного. Змінила й продовжує змінювати долі. Хтось розриває стосунки з родичами та друзями, не зійшовшись поглядами на те, що коїться в країні. Попри українську ментальність, кардинально змінилися настрої щодо росіян. І що антипатія, стверджують експерти, навряд чи вдасться змінити на симпатію у найближчі десятиліття.

Українці по-різному переживають складні й тривожні часи. Хтось співчуває, допомагає і армії, і втікачам зі сходу і закликає навколишніх чинити так само. Хтось абстрагується, вважаючи, що буремні події на Донбасі – проблеми виключно тамтешні. Дехто з головою занурюється у телевізійну стрічку новин, яку інакше, як фронтовим зведенням не назвеш. Інші практично перебувають у багатоденній жалобі за загиблими, сприймаючи горе їхніх близьких як власне. Так чи інакше, а нинішні українські реалії – це суміш істерії, паніки та страху. Причому саме страх за день прийдешній, кажуть науковці, драматизує і гіперболізує усі процеси.

Тож зберегти душевне та фізичне здоров'я у цей тривожний час – не менший подвиг, аніж воювати зі зброєю в руках. Фахівці дають кілька практичних порад і рекомендацій, котрі допоможуть позбутися негативу, який у наше буття принесли воєнні дії.

Найперше, на думку науковців, не слід перейматися тим, на що особисто не можете вплинути. Перебуваючи в стані тривоги та генеруючи негативні думки, людина так чи інакше забруднює інформаційний простір. Тож треба налаштуватися на добрі справи, відволікатися від думок про війну, стрілянину та жертви.

Про переваги інформаційної чистоти нині говорять більшість експертів. Частина з них узагалі радить не вмикати те-

левізіонні новини, вважаючи телевізор основним генератором негативу. Практично на всіх українських каналах щодня показують похорони загиблих у бою на сході, демонструють зруйновані помешкання людей, розповідають, як потерпають утікачі, скільки бранців знову захопили терористи. Така інформація необхідна, однак, на думку психологів, вона має бути дозована і мати розумні межі.

Тим часом політологи закликають свідомих громадян підтримувати все, що робить Україну сильнішою. Підтримувати грошима, продуктами, технікою, амуніцією національну гвардію чи добровільні батальйони. І сприймати війну, як жорсткий стимул до перетворень у нашої державі, до позитивних зрушень у свідомості кожного з нас.

НА ПРИЙОМ ДО ПСИХОТЕРАПЕВТА

Досвідчені фахівці настійливо радять за перших ознак стресу, спричиненого нинішніми воєнними реаліями, звертатися по допомогу до психологів і психотерапевтів. Самотужки впоратися з цим майже неможливо. Тільки люди, котрі ставляться до ситуації критично, реально відображають і розуміють обставини, здатні адекватно оцінити ситуацію і прийняти правильне рішення. В іншому разі виникає агресія, озлоблення, паніка, спровоковані нерозумінням ситуації і безпорадністю.

За будь-яких обставин, навіть жахливих і непередбачуваних, фахівці радять реально поглянути на ситуацію: на що ти здатен, наскільки впевнений у своїх силах, чи адекватно оцінюєш те, що коїться у конкретний момент і чим можеш зарадити собі і тим, хто поруч. Тільки в



Фізичні та юридичні особи в Україні в рамках акції «Підтримай українську армію» пожертвували на потреби збройних сил майже 70 мільйонів гривень.



За офіційною інформацією, станом на 23 червня 158 військовослужбовців загинуло за час проведення АТО. Серед цивільного населення втрати становлять понад 300 осіб.

боятися бодай на короткий час залишатися самі.

Психологи наполягають на зміні у поведінці самих батьків: не можна втягувати дітей у цю буремну круговерть. Дітям слід доступно пояснювати, що відбуваються незвичні для всіх події: і для дорослих, і для дітей. Та зрештою усе закінчиться добре. Все буде, як раніше – спокійно й стабільно. Досвідчені фахівці наголошують на необхідності уберегти дітей від постійного негативу, аби відчуття небезпеки, страху не переросли у глибоку депресію, а це вже реальна загроза фізичному й психічному здоров'ю. Політика за жодних умов не має заважати дітям нормально жити – ні на заході, ні на сході країни.

Діти подорослішали за останні півроку. Тож їм причину своєї тривоги треба теж пояснювати по-дорослому: у країні склалася незвична ситуація, однак ми – сім'я, ми – велика й сильна держава і з цим лихом неодмінно впораємося.

Тим часом міжнародні експерти б'ють на сполох: більшість опитаних батьків не готові повною мірою підтримати дітей у кризових ситуаціях, третина не може навчити неповнолітніх, як убезпечитися під час військових дій. Одного прагнення допомогти дітям пережити важкі часи, переконані експерти, нині недостатньо. Адже й самі дорослі, як показує практика, не в змозі впоратися зі своєю панікою та страхом. Більшість із безпосередніх свідків страшних військових подій топить свої негативні емоції в алкоголь. Це допомагає їм хоч на деякий час забути. А як чинити дітям?

Під час оцінки готовності батьків підтримувати дітей у кризових обставинах виявилось, що більшість із них не в змозі обговорити ситуацію з дітьми і навчити їх дотримуватися правил безпеки під час військових дій. Але при цьому вони прагнуть і вважають за необхідне бути готовими допомогти дітям пережити важкі часи.

Впродовж травня ЮНІСЕФ провів дослідження, до якого залучили дві сотні дітей із Донецької області. Більшість дітей, що пережили небезпечні події, зазначили, що почувуються наляканими, відчувають негативні емоції, такі як страх, злість, сум, страждають від порушення сну та мають проблеми з концентрацією уваги. За підсумками дослідження, багато дітей не лише зі східних областей живе у стресі та стані тривоги. Такі факти, звісно, викликають занепокоєння. Однак турбує інше: тільки чверть дітей віком 13–18 років і половина опитаних віком 7–12 років повідомили, що отримали допомогу, необхідну для подолання негативних спогадів та хвилювань. А хто допоможе решті?

такий спосіб можна сподіватися на позитивний результат.

Медикам одностайні в оцінці подій на сході: там – суцільна паніка. Від того, наскільки людина вразлива, емоційно витримана, можуть розвинутися депресивні, тривожні розлади. За таких умов консультація фахівця виявиться більш ніж доречною. Тож зволікати з цим не слід. Лікарі готові надавати таку допомогу цілодобово по всій Україні. Однак це має бути допомога кваліфікованого психолога, конфліктолога, психотерапевта. А якщо у психіці людини сталися серйозні порушення, то необхідна допомога психіатра. Події в Донецькій і Луганській областях вплинули на емоційний та нервовий стан більшої частини населення. Люди, по суті, дуже довго перебувають у стані постійного стресу та емоційного виснаження. Цей стан, стверджують фахівці, спричиняє психоз, а це вже серйозний привід звернутися до лікарів. Звісно, головне, аби сама людина виявила таке бажання.

Розхитані нерви мешканців східного регіону, вважають медичні експерти, вилікувати за рік чи два буде вкрай важко, навіть за ймовірного успіху антитерористичної операції. Людям, які звикли до пострілів та вибухів, постійної загро-

зи від людини зі зброєю, повернутися до нормального життя буде надзвичайно складно. Чимало людей, котрі пережили стрес, намагаються позбутися його за допомогою алкоголю, а це, як стверджують фахівці, загрожує здоров'ю не окремої групи неврівноважених громадян, а цілої нації. Відтак зміни у психіці мешканців регіону, котрі звикли до стабільності, можуть виявитися невідворотними, якщо вчасно не надати кваліфіковану допомогу фахівців.

Російські найманці випробовують нерви наших співгромадян на міцність і стійкість. Тож від того, як швидко ми віднайдемо ліки проти психологічного терору «братського російського народу», залежить майбутнє України.

«НАМАЛЮЮ ВІЙНУ І ЗАКРЕСЛЮ»

Саме так шестирічний харків'янин Сава «презентував» свої малюнки. Такі ж сюжети останнім часом з'являються на альбомних аркушах не тільки харківських дітей, а й дітей по всій Україні. Гранати, танки, бойові вертольоти, «зелені чоловічки», люди з автоматами і... багато крові. Занепокоєні змінами у по-

ведінці своїх діточок, батьки почали звертатися до психологів, аби ті пояснили, чому їхні діти стали агресивнішими та як зарадити їхнім страхам. У результаті проведення спеціальних занять народився благодійний соціально-реабілітаційний проект «Зміни в Україні дитячими очима». В рамках цього проекту діє виставка дитячих малюнків про відчуття і погляди малечі на «гібридну» війну між Росією та Україною. Як відомо, вустами малечі говорить істина. І ця істина вражає. Бо на альбомних аркушах летять кров, стогнуть поранені жінки, летять гранати в бік ворожих літаків без чіткого маркування. Усі малюнки об'єднує єдине прагнення дітей – за будь-яку ціну припинити війну.

Діти стали іншими. Війна змінила і їх. Діти виявилися якщо не учасниками, то свідками палких дискусій дорослих про те, що відбувається з країною. Вони реагують на телевізійні сюжети з гарячих точок так само, як їхні батьки. Тож якщо при цьому лунають панічні нотки, страх перед завтрашнім днем, це позначається на дітях. Вони звикли, що саме батьки – найнадійніший захист. І коли дорослі раптом стають розгубленими й беззахисними, з'являються дитячі страхи. Діти нервують, дратуються, плачуть,

ПРИМІРЯТИ ДОСВІД ІЗРАЇЛЮ

зраїльтяни під кулями і ракетними обстрілами спромоглися побудувати процвітаючу країну.

Відтак українці все частіше приміряють досвід Ізраїлю на себе,

хоча й не бажають собі такої долі. Адже ця країна живе у стані постійної військової загрози практично від дня свого заснування. Впродовж 65 років війна тут стала повсякденним явищем.



ЮВІЛЕЙ

ВІТАЄМО НАЙКРАЩОГО
ПРОФСПІЛКОВОГО ЛІДЕРА!

6 липня Аллі Опанасівні Малигіній, голові Запорізького обкому профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості та побутового обслуговування населення, виповнилося 55 років.

Поворачи про цю людину, цілком можемо бути впевненими, що її благородство, добродіяльність, висока моральність, а також цілеспрямованість, виваженість і мудрість викликають повагу всіх, хто знає і працює з нею. Вміння самовіддано і наполегливо працювати, високі організаційські здібності й чутливе ставлення до людей праці дозволили Аллі Малигіній стати істинно профспілковим лідером, взірцем для всіх.

Вона – активний член президії ЦК галузевої профспілки України та Запорізької обласної ради профспілок, голова мандатної комісії Запорізької облпрофради і комісії ЦК профспілки із захисту соціально-економічних інтересів трудящих. За активного сприяння Алли Малигіній протягом останніх років відбулися вагомі зрушення у подоланні кризи в сфері соціально-трудових відносин на галузевих підприємствах області, у створенні умов для своєчасних розрахунків з працівниками, ліквідації заборгованості із заробітної плати та суттєвого її підвищення.

Алла Малигінія активно взаємодіє з органами державної виконавчої влади та місцевого самоврядування з питань розробки та реалізації конкретних заходів, спрямованих на реформування житлово-комунального господарства та сфери послуг регіону, бере участь у вдосконаленні системи соціального партнерства. Обрана від профспілкової сторони членом регіональної ради соціального партнерства, правління Запорізького відділення Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності та комісії щодо укладання регіональної міжгалузевої угоди. Сприяє введенню у правове русло і вирішенню колективних трудових спорів та конфліктів, виступаючи трудовим ар-

бітром Національної служби посередництва і примирення в Запорізькій області. Вона сміливо і відчайдушно захищає людину праці в усіх інстанціях.

За багаторічну плідну і сумлінну працю Алли Опанасівни неодноразово відзначалася нагородами і почесними грамотами ФПУ, ЦК Всеукраїнської галузевої профспілки, Запорізької обласної державної адміністрації, НСПП.

У 2003 році їй присвоєно почесне звання «Кращий профспілковий лідер року» та нагороджено нагрудним знаком ФПУ «Профспілкова відзнака», у 2005-му її визнано лауреатом «Премії галузевої профспілки». Двічі Алла Малигінія була лауреатом Всеукраїнського конкурсу на кращого лідера-жінку серед голів обласних організацій профспілок України (2006, 2007 рр.). За особистий внесок й активне сприяння в організації оздоровчої кампанії влітку 2010 року нагороджена дипломом ФПУ в номінації «Дитинця на доглядах». За підкування про дітей та активну участь у Всеукраїнському огляді профспілок на кращу організацію оздоровлення влітку 2011 року нагороджена дипломом ФПУ в номінації «Батьківська турбота». У 2009 році нагороджена почесним знаком ФПУ «За розвиток соціального партнерства», а в 2012-му – знаком ЦК галузевої профспілки «Почесна відзнака профспілки працівників громадського обслуговування». У 2013 році Алли Малигінія стала переможцем обласного конкурсу «Господина свого краю» в номінації «Жінка – громадський діяч». У грудні цього ж року до 65-річчя Запорізької обласної ради профспілок нагороджена нагрудним знаком ФПУ «Заслужений працівник профспілок України».



ПРО ВИШИВКУ

Дивлюсь на українську вишивку барвисто, Вслухаюсь в голос жінки, що її творить, Нанизую слова, мов перли в чарівне намисто, І ось – розмай пісень в душі бринить. Здається, чорна смужка – то земля козацька, А в синій чується вже шум струмка, Червона квітка – то любов юнацька, Калина ж – дівчина вродлива та струнка. Ці вишивки чудові – як розповідь найкращих книг. Та їх душею можна лиш сприймати. Легенди, почуття, життя народу – в кожній з них. І як приємно серцем кожну прочитати.

Алла Опанасівна цюсалива і в сімейному житті. Головна її підтримка – чоловік Микола Григорович, син Стас, сім'я доньки Валерії та дві чарівні онуки Єліна та Ярослава. І хіба це не нагорода жінці за її самовіддачу і працелюбність!

Ось із таких акордів і складається мелодія життя Алли Малигінії. Коли ж випадають хвилини дозвілля, Алла Опанасівна пише вірші, розкриваючи свою любов до людей, України, всього навколишнього світу. Тож дякуємо Вам, Алло Опанасівно, за все добре і світле, що Ви несете в цей світ!

ОЛЕКСІЙ РОМАНЮК,

голова ЦК Профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення України

ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

У ВЕРХОВНІЙ РАДІ
ОБГОВОРИЛИ ПИТАННЯ
ЗАКОНОДАВЧОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
РОЗВИТКУ НАУКИ ТА
НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ
СФЕРИ ДЕРЖАВИ

2 липня відбулися парламентські слухання «Про стан та законодавче забезпечення розвитку науки та науково-технічної сфери держави», ініційовані Комітетом Верховної Ради України з питань науки і освіти.

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ ПРЕС-СЛУЖБА ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ, учасниками слухань стали понад 500 народних депутатів, керівників Уряду, представників Адміністрації Президента України, Ради національної безпеки і оборони, національних академії наук, керівники і представники місцевих органів державної виконавчої влади й органів місцевого самоврядування в галузі науки, працівників наукових установ, вищих навчальних закладів, наукових кіл, Профспілки працівників освіти і науки України, громадських організацій. Парламентські слухання мають визначити, які завдання є нині головними в підтримці наукової галузі. На цьому наголосив заступник Голови Верховної Ради України Руслан Кошулинський, відкриваючи роботу заходу.

У своєму виступі міністр освіти і науки України Сергій Квіт визнав, що протягом довгих років українські науковці не мали належної підтримки з боку українського законодавства і здійснювали свою роботу фактично на голому ентузіазмі. Проте прийняття нового закону «Про вищу освіту» допоможе подолати перепони для науки. При цьому він висловив переконання, що сучасний розвиток науки є запорукою майбутнього України як високотехнологічної, демократичної та європейської держави. Обговорюючи законопроект про науку та науково-технічну діяльність, голова профільного комітету Лія Гриневич поінформувала,

що до створення документа були залучені представники різних груп. У результаті попередніх обговорень спочатку було вироблено концепцію законодавчих змін, а потім і сам законопроект, який потрібно разом доопрацювати. У законопроекті, зокрема, усувається ґрунт для «фінансової дискримінації» галузевої науки, створюються передумови для запровадження грантової системи для прикладних досліджень. Важливо й те, що передбачено також соціальний захист українських учених та науковців. У виступах учасників слухань зазначалося, що впровадження останніх 20 років у країні фактично відсутній запит на наукові дослідження і високотехнологічні розробки, держава майже не надає реальних пріоритетів цьому напрямку, а наука існує за залишковим принципом фінансування. Також залишено без уваги систему державного управління науково-технічною сферою, яка наразі є неефективною. Вчені наголошували, що в Україні відсутні дієві механізми довгострокового та середньострокового прогнозування і планування соціально-економічного розвитку держави, технологічна база науки є застарілою, бракує коштів для проведення наукових досліджень сучасності. Насамкінець науковці та експерти висловили думку, що вітчизняна наука ще має потенціал, а фінансова підтримка держави й законодавче забезпечення зможуть надати нового поштовху розвитку науково-технічної сфери.

ЗАКОН

ПАРЛАМЕНТ УХВАЛИВ НОВИЙ ЗАКОН «ПРО ВИЩУ ОСВІТУ»

1 липня Верховна Рада України ухвалила Закон «Про вищу освіту» № 1187-2 у другому читанні і в цілому. Документ підтримали своїм голосуванням 276 народних депутатів.

ЯК ІНФОРМУЄ ПРЕС-СЛУЖБА ПРОФСПІЛКИ ОСВІТАН, остання його редакція пройшла широкі громадські обговорення і узгоджена з усіма зацікавленими суспільними групами: науковцями, громадськими організаціями,

профспілками, роботодавцями, студентами. Комітетом з питань науки і освіти опрацьовано 959 поправок до законопроекту. Новим законом впроваджується системна реформа з європейськими нормами і стандартами в сфері вищої освіти України.

Документ ґрунтується на засадничих принципах європейської вищої освіти: демонополізація управління, автономія університетів, академічна свобода викладача і студента, розвиток науки в університетах тощо. Створюються всі можливості для творчості і наукової діяльності. Для цього з 900 до 600 годин на рік буде зменшено навчальне навантаження на викладачів університетів, що дозволить їм приділяти більше часу науковим

дослідженням. Зменшується й навчальне навантаження і для студентів, що вивільнить час для самостійної роботи. А університети отримають право інтелектуальної власності на результати своєї наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності. Комітет з питань науки і освіти підтримав пропозиції Профспілки працівників освіти і науки України до законопроекту, подані в процесі роботи.



КОНКУРС

КРАЦІ ДЕРЖСЛУЖБОВЦІ КІРОВОГРАДЩИНИ

Відбувся другий етап конкурсу «Кращий держслужбовець», що визначив рівень компетентності та професіоналізму серед спеціалістів і керівників райдержадміністрацій, облдержадміністрації та її структурних підрозділів. Його організатори – управління Голодержслужби в області та обком профспілки працівників держустанов. Учасників другого етапу визначили за результатами першого, що проходив на місцях.

Віктор ФЕДІТОВ

голова обкому профспілки працівників держустанов

«К онкурсанти склали тести із службової етики, – розповіла завідувачка сектору управління держслужби в області Олена Степуніна, – презентували публічні виступи та проходили співбесіди – кожен розкривав своє бачення різних актуальних питань. Слід сказати, що всі учасники конкурсу гідно представили свої підрозділи, а найвищі бали в різних номінаціях отримали заступник начальника відділу доходів та економічного аналізу департаменту фінансів ОДА Ірина Кушнір, начальник служби в справах дітей Петрівської РДА Ірина Лугова та головний

спеціаліст-юристоконсульт відділу організаційно-кадрової роботи департаменту соціального захисту населення ОДА Олена Серебреннікова. Як показує практика, такі конкурси просто необхідні, адже це добра нагода виявити себе, стимулювати працювати над собою, підвищувати фаховий рівень. Після завершення конкурсу рекомендуємо керівництву ОДА та РДА звертати увагу на цих людей у просуванні по службі, заохоченні. Відгуки конкурсантів – якнайкращі, вони мали можливість поспілкуватися, поділитися досвідом, розширити кругозір. Ще один плюс: особи, які пройшли номінації конкурсу, отримали свідоцтво про підвищення кваліфікації».

Переможці другого етапу представлятимуть Кіровоградщину на всеукраїнському конкурсі.

ЛИСТ ДО ГРОМАДИ

МАТЕРІ НАРОДУ

Ніхто ніколи не зможе відчувати до людини те, що відчуває її мати. Матір – це людина, яка виносила дитину, народила, навчила її ходити, розмовляти, жити. Передала їй всі свої знання, позбавляла себе багатьох речей задля того, щоб її дитина була щасливою і здоровою. Матері здатні на багато неймовірних вчинків, навіть на смерть, для свого сина чи дочки. І лише уявіть почуття тисяч матерів, які чекали на своїх дітей чотири нескінченні роки під час Великої Вітчизняної війни, із завмиранням серця переглядали пошту, знаючи, що можуть отримати всього дві листівки з іменем свого сина, і лише одна з них буде щасливою звісткою про те, що з її солдатом усе гаразд.

Неймовірно те, що матір здатна пережити не лише за свою дитину. Як-то кажуть, чужих дітей не буває. Навіть мати, що втратила свою дитину, буде продовжувати віддавати все для інших. Я знаю історію про жінку, що в роки війни, після того, як її син загинув, продала все, що мала, навіть хату і худобу, щоб відправити гроші на будівництво нового літака для тих хлопців, що ще були живі, ще мали шанс повернутися додому й обійняти свою стареньку матінку. Подвиги матерів завжди були темою, що змушувала людей затамувати подих, дивуючись тій внутрішній силі і рішучості жінок, які хотіли зберегти свою дитину навіть у такий важкий час, як війна. Що нині відбувається в нашій країні? Революція, повстання, війна? Люди стріляють, руйнують, навіть убивають. Чим відрізняється те, що ми переживаємо зараз, від того, що було 70 років тому? Хіба що масштаби катастрофи не такі величезні, так. Ми дивимось на те, як молоді ще хлопці виходять на вулиці, беруть в руки зброю, стріляють у своїх співвітчизників, переконуючи всіх, що це заради справи, заради щастя всіх. Переконаючи, насамперед, себе. У кожного з них є сестри, матері, кохани. І постає запитання: чи змінилося щось із тих далеких часів справжньої війни та руйнувань? Чи залишилося в душах жінок те бажання захистити, зберегти, зробити будь-що заради порятунку свого солдата? Ми всі знаємо відповідь. Материнський інстинкт – це те, що закладене в серцях жінок із початку часів, те, що ніколи не зміниться і не зникне. Ми вже сьогодні бачимо, як матері виходять на вулиці і стають між своїми дітьми й зброєю, що спрямована на них. Та я хочу сказати не це. Я хочу спитати в тих людей, які направляють «солдатів» у бій. Чи є у вас матір? Чи є у вас діти? Чи уявляєте ви їх під дулом рушниці? А ті, хто беруть участь у нападах і конфліктах, чи думали ви про ту жінку, серце якої розривається від тривоги і страху втратити свою дитину? Так, ви, можливо, боретеся за краще, та чи обов'язково вбивати і бути вбитим? Є слова, мирні переговори, в яких не потрібно виявляти силу.

Просто зупиніться на мить і подумайте про свою матір. Про тисячі матерів, які у відносно мирний час можуть втратити сенс свого життя – свою дитину. Просто подумайте.

Олеся СІЛЯЄВА,

учениця 11-А класу школи І-ІІІ ступенів № 190 Десянянського району м. Києва

УВАГА! Підтримуйте профспілкові видання! Дайте шанс достовірній інформації дістатися до людей!

АНОНС

ГОТУЄТЬСЯ ДО ДРУКУ

«БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ» № 7–8/2014 «ЗВІТИ І ВИБОРИ»

У профспілкових організаціях розгорнуто активну роботу з підготовки та проведення звітів і виборів профспілкових органів. Тож фахівцями ФПУ з питань розвитку профспілкового руху підготовлено методичні матеріали щодо проведення звітів і виборів, що будуть надруковані у вересні – жовтні 2014 року. Сподіваємося, що ці матеріали будуть корисними для керівників профорганів, профспілкових працівників і активістів, які братимуть участь у підготовці та проведенні звітів і виборів у профспілкових організаціях.

Додатковий наклад «Бібліотечки» можна замовити за адресою: 01042, м. Київ, бульв. Дружби народів, 5, Підприємство «Профінформ» ФПУ або за тел.: (044) 528-70-49; e-mail: profvisti@ukr.net.

Мінімальна кількість замовлень – 10 примірників. Вартість одного примірника самовивозом – 6,50 грн, з пересилкою – 7,30 грн.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

ЗАМОВЛЯЙТЕ «БІБЛІОТЕЧКУ ГОЛОВИ

ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ»:

№ 6/2014 «ПЕНСІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У 2014 РОЦІ»

У цьому номері «Бібліотечки» наведені основні розміри державних соціальних гарантій у сфері пенсійного забезпечення, зокрема розміри мінімальної та максимальної пенсії, надбавок і підвищень постраждалим унаслідок Чорнобильської катастрофи, ветеранам і дітям війни, почесним донорам, за особливі заслуги тощо, які діятимуть у 2014 році. Підготовлено також відповіді на найбільш поширені запитання, які надходили до ФПУ.

№ 5/2014 «КЛЮЧОВІ МОМЕНТИ В ОПОДАТКУВАННІ

ДОХОДІВ ГРОМАДЯН ТА ПРОФСПІЛКОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ»

Цей випуск «Бібліотечки» підготовлено з метою надання інформаційно-роз'яснювальної допомоги профспілковому активу і членам профспілок із питань оподаткування. Тут максимально широко висвітлені питання, що стосуються оподаткування як профспілкових організацій, так і фізичних осіб з урахуванням новачок податкового законодавства.

Додатковий наклад «Бібліотечки» можна замовити за адресою: 01042, м. Київ, бульв. Дружби народів, 5, Підприємство «Профінформ» ФПУ або за тел.: (044) 528-70-49; e-mail: profvisti@ukr.net.

Мінімальна кількість замовлень – 10 примірників. Вартість одного примірника самовивозом – 6,50 грн, з пересилкою – 7,30 грн.

НЕ ЗВОЛКАЙТЕ

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА

ЦЕНТРАЛЬНИХ ПРОФСПІЛКОВИХ ВИДАНЬ НА 2014 РІК



Вартість передплати на 2014 рік залишається незмінною і становить:

22152 ГАЗЕТА «ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ» – 156 грн.
22909 ЖУРНАЛ «БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ» – 68,04 грн.

Видання широко висвітлюють діяльність Федерації профспілок України, галузевих і регіональних профспілок із захисту прав та інтересів трудящих. На шпальтах видавць завжди – журналістські розслідування, дискусії, аналітика, соціальний захист, юридичні консультації, міжнародні новини, культура і спорт.

Передплатити видання можна в будь-якому поштово-му відділенні України за «Каталогом видань України» або скориставшись послугою «Передплата ON-LINE» на корпоративному сайті ДП «Преса» www.presa.ua.

ПОСЛУГИ

ПІДПРИЄМСТВО «ПРОФІНФОРМ» ФПУ НАДАЄ ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ

ВИГОТОВЛЕННЯ:

- ▶ брошур;
- ▶ буклетів;
- ▶ методичок;
- ▶ листівок;
- ▶ календарів;
- ▶ папок;
- ▶ книг;
- ▶ фотографій



РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМНИХ ОГолошень:

- ▶ у друкованих виданнях («Профспілкові вісті», «Бібліотека голови профспілкового комітету»);
- ▶ на нашому сайті www.psv.org.ua.

ТЕЛ. ДЛЯ ДОВІДОК: (044) 528-70-49

ПЕРЕРОЗПОДІЛ

ПРИВАТИЗАЦІЯ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

? Хто ухвалює рішення про приватизацію земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій? Які особи мають право на отримання паїв?

Відповідно до статті 25 Земельного кодексу України при приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій передаються працівникам цих підприємств, установ та організацій, працівникам державних та комунальних закладів освіти, культури, охорони здоров'я, розташованих на території відповідної ради, а також пенсіонерам з їх числа з визначенням кожному з них земельної частки (паю). Рішення про приватизацію земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій приймають органи виконавчої влади або органи місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень за клопотанням працівників цих підприємств, установ та організацій. Землі у приватну власність особам, зазначеним у частині першій цієї статті, передаються безоплатно. Площа земель, що передаються у приватну власність, становить різницю між загальною площею земель, що перебували у постійному користуванні сільськогосподарських підприємств, уста-

нов та організацій, і площею земель, які залишаються у державній чи комунальній власності (лісогосподарського призначення, водний фонд, резервний фонд).

Особи, зазначені у частині першій цієї статті, мають гарантоване право одержати свою земельну частку (пай), виділену в частині першій цієї статті, мають гарантоване право одержати свою земельну частку (пай), виділену в частині першій цієї статті, мають гарантоване право одержати свою земельну частку (пай), виділену в частині першій цієї статті. При обчисленні розміру земельної частки (паю) враховуються сільськогосподарські угіддя, які перебували у постійному користуванні державних та комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій, за винятком земель, що залишаються у державній та комунальній власності. Загальний розмір обчисленої для приватизації площі сільськогосподарських угідь поділяється на загальну кількість осіб, зазначених у частині першій цієї статті. Вартість і розміри в умовних кадастрових гектарах земельних часток (паїв) працівників відповідних підприємств, установ і організацій та пенсіонерів з їх числа є рівними. Розміри земельних ділянок, що виділяються для працівників державних та комунальних закладів, підприємств і організацій культури, освіти та охорони здоров'я та пенсіонерів з їх числа, які проживають у сільській місцевості або селища міського типу, не можуть перевищувати норм безоплатної передачі земельних ділянок громадянам, встановле-



них законом для ведення особистого селянського господарства. Внутрігосподарські шляхи, господарські двори, пожезахисні лісосмути та інші захисні насадження, гідротехнічні споруди, водойми тощо можуть бути відповідно до цього Кодексу передані у

або органи місцевого самоврядування у процесі приватизації створюють резервний фонд земель за погодженням його місця розташування з особами, зазначеними в частині першій цієї статті у розмірі до 15% площі всіх сільськогосподарських угідь, які були у постій-

Рішення про приватизацію земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій приймають органи виконавчої влади або органи місцевого самоврядування відповідно до повноважень за клопотанням працівників цих підприємств, установ та організацій.

власність громадян, сільськогосподарських підприємств, установ та організацій, що створені колишніми працівниками державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій. Органи виконавчої влади

ному користуванні відповідних підприємств, установ та організацій. Резервний фонд земель перебуває у державній або комунальній власності і призначається для подальшого перерозподілу та використання за цільовим призначенням.

ПРАВО ВЛАСНОСТІ

ВИКОРИСТАННЯ ДІЛЯНКИ ЗА ЦІЛЬОВИМ ПРИЗНАЧЕННЯМ

? Які права має власник земельної ділянки, яку він отримав під забудову?

Відповідно до статті 375 Цивільного кодексу (ЦК) України власник земельної ділянки має право зводити на ній будівлі та споруди, створювати закриті водойми, здійснювати перебування, а також дозволяти будівництво на своїй ділянці іншим особам.

Власник земельної ділянки набуває право власності на зведені ним будівлі, споруди та інше нерухоме майно.

Право власника на забудову здійснюється ним за умови дотримання архітектурних, будівельних, санітарних, екологічних та інших норм і правил, а також за умови використання земельної ділянки за її цільовим призначенням.

НЕЗАКОННО

САМОЧИННЕ БУДІВНИЦТВО

? Що таке самочинне будівництво? У якому випадку незаконно збудовані споруди можуть залишитися у власності господаря?

Відповідно до статті 376 ЦК України житловий будинок, будівля, споруда, інше нерухоме майно вважаються самочинним будівництвом, якщо вони збудовані або будуть збудовані на земельній ділянці, що не була відведена для цієї мети, або без відповідного документа, який дає право виконувати будівельні роботи, чи належно затвердженого проекту, або з істотними порушеннями будівельних норм і правил. Особа, яка здійснила або здійснює самочинне будівництво нерухомого майна, не набуває права власності на нього.

Право власності на самочинно збудоване нерухоме майно може бути за рішенням суду визнано за особою, яка здійснила самочинне будівництво на земельній ділянці, що не була їй відведена для цієї мети, за умови надання земельної ділянки у встановленому порядку особі під збудоване нерухоме майно. Якщо власник (користувач) земельної ділянки заперече проти визнання права власності на нерухоме майно за особою, яка здійснила самочинне будівництво на його земельній ділянці, або якщо це порушує права інших осіб, майно підлягає знесенню особою, яка здійснила самочинне будівництво, або за її рахунок. На вимогу власника (користувача) земельної ділянки суд може визнати за ним право власності на нерухоме майно, яке самочинно збудоване на ній, якщо це не порушує права інших осіб. Особа, яка здійснила самочинне будівництво, має право на відшкодування витрат на будівництво, якщо право власності на нерухоме майно визнано за власником (користувачем) земельної ділянки, на якій воно розміщене. У разі істотного відхилення від проекту, що суперечить суспільним інтересам або порушує права інших осіб, істотного порушення будівельних норм і правил суд може прийняти рішення, яким зобов'язати особу, яка здійснила будівництво, провести відповідну перебудову. Якщо проведення такої перебудови є неможливим або особа, яка здійснила будівництво, відмовляється від її проведення, таке нерухоме майно за рішенням суду підлягає знесенню за рахунок особи, яка здійснила будівництво. Особа, яка здійснила самочинне будівництво, зобов'язана відшкодувати витрати, пов'язані з приведенням земельної ділянки до попереднього стану.

ПІДПРИЄМНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

...ЗА ПЕВНИХ ПІДСТАВ

? У якому випадку юридичні особи можуть набувати у власність земельні ділянки для ведення підприємницької діяльності?

Відповідно до статті 82 Земельного кодексу юридичні особи (засновані громадянами України або юридичними особами України) можуть набувати у власність земельні ділянки для здійснення підприємницької діяльності у разі:

- внесення земельних ділянок її засновниками до статутного капіталу;
 - прийняття спадщини;
 - виникнення інших підстав, передбачених законом.
- Іноземні юридичні особи можуть набувати право власності на земельні ділянки несільськогосподарського призначення:
- у межах населених пунктів у разі придбання об'єктів нерухомого майна та для спорудження об'єктів, пов'язаних із здійсненням підприємницької діяльності в Україні;
 - за межам населених пунктів у

разі придбання об'єктів нерухомого майна. Спільні підприємства, засновані за участю іноземних юридичних і фізичних осіб, можуть набувати право власності на земельні ділянки несільськогосподарського призначення у випадках, визначених частинами 1 і 2 цієї статті, та в порядку, встановленому цим Кодексом для іноземних юридичних осіб. Землі сільськогосподарського призначення, отримані в спадщину іноземними юридичними особами, підлягають відчуженню протягом одного року.



Патріотичні куточки столиці



Кирило ЛАТИШЕВ
Фото автора

У нестримному вирі останніх політичних подій кожен з нас намагається якось висловити своє ставлення до них. Сьогодні в усіх на вустах військові баталії на сході країни, а в серцях – рани пережитих боїв, пам'ять про жертви зимової оборони Майдану. Але всі ми з надією дивимось у майбутнє, яке, хочеться вірити, от-от настане і буде кращим, а найголовніше – мирним.

Тож чимало мешканців столиці не можуть лишатися осторонь, намагаються підтримати небачений рівень піднесення національного духу та патріотизму наших громадян по всій країні. Гості Києва стають свідками вуличного перевтілення, яке неможливо не помітити. Так, чи не на кожному кроці в поле зору потрапляють атрибути нашої держави – герб та прапор. Навіть неозброєним оком помітний злет популярності національного одягу – вишиванок та синьожовтих стрічок на одязі киян, а також невеличких прапорців на автівках, вікнах квартир, стінах будівель. Крім того, на подібну тематику організовано безліч флеш-мобів, з прибиранням міста, висаджуванням квітів чи дерев. Але фарбування різноманітних об'єктів у кольори українського прапора є, мабуть, найбільш захоплюючим. Таке патріотичне оновлення мостів, парканів, стін, поручнів, будівельних огорож вкотре нагадує нам про нелегкі випробування, що випали на долю нашого народу, й закликає до єднання, ніби промовляючи: «Так, ми, українці, любимо нашу Батьківщину, і ось підтвердження цьому!».



З миру по нитці – на фарбу зібрали



Більшість людей зупинялися, щоб залишити кошти на фарбу та підтримати морально...



Міст на житомирську трасу біля автостанції «Дачна»



Паркан у Маріїнському парку біля мосту закоханих



Мінська набережна



Міст на одеську трасу біля станції метро Теремки

ПОМОЛИТИСЯ – Й ЗАГАДАТИ БАЖАННЯ

Фестиваль небесних ліхтариків, або Йі Пен, – одне з найяскравіших та найромантичніших свят у Таїланді, країні з дrevньою культурою, старовинними звичаями й численними традиціями. Кожен учасник фестивалю вважає за почесний обов'язок запустити в небо свій ліхтарик, виготовлений з па-

перу, на дні якого – мініатюрний пальник. Така конструкція здатна дуже високо ширяти, й опівночі небо над країною засвічується мільйонами вогників (thaidni.ru). Ця гарна традиція виникла ще в XIII столітті, й за легендами, людина, котра пускає в небо ліхтарик, очищує душу, набуває здатності

почути голос своїх предків. Крім того, тайці широко вважають, що з допомогою небесного ліхтарика можна зміцнити шлюб і навіть воскресити минуле кохання (там само). Зрештою, політ у небо – це прагнення високого, а вогонь – символ очищення. Через це, мабуть, населення країни вірить, що разом з ліхтариками в небо назавжди злітають всі проблеми й негаразди, натомість у серцях оживають найсвітліші, найдобріші

почуття. Перед тим, як запустити ліхтарик, належить помолитися й загадати бажання. Чимало тайців вкладають усередину записки з проханнями й побажаннями, а дехто – паперові гроші й монети, прагнучи в такий спосіб допомогти тій людині, котра згодом знайде ліхтарик, що опустився на землю. Й справді, розповідає джерело, знайдені гроші неодноразово були вкрай доречними для тих, хто їх знайшов.



ШУКАЙТЕ ЖІНКУ!

ЗАБОРОНЕНЕ МІСТО

Тетяна МОРГУН
спеціально для «ПВ»

У Пекіні є так зване «заборонене місто» (наразі позначимо як ім'я загальне). Це найбільший і, мабуть, найтаємничіший палацовий комплекс світу, що половину тисячоліття слугував домівною китайських імператорів та був закритий для простих громадян (allcastle.info). На того, хто порушував цю установку, чекала смерть, причому повілня й болісна. Нині більша частина комплексу відкрита для відвідувачів, та однаково, пише джерело, історія Забороненого міста досі лишається загадкою. Комплекс, що розташований на 72 га, складається з понад 800 будівель, а загальна кількість кімнат... 9999. Місто оточене десятиметровою стіною (маленька Велика китайська стіна!) та ровом з водою, що називається «золота вода». Місце обиралося відповідно до настанов фен-шуй: на півночі – гори, вхід проти півдня, всередині міста тече річка – й усе це, за згаданими присисами, дозволяє накопичувати енергію. За легендою, дизайн Забороненого міста наснився якомусь ченцю, який намалював проекти для князя Чжу Ді наприкінці XIV ст. Саме цей князь і збудував отаке місто в Пекіні, оголосив його новою столицею Китаю, а також і центром Всесвіту; звідси, мовляв, імператори зможуть керувати Піднебесною ефективніше. Паралельно він розпорядився будувати даоські храми та монастирі. Будівництво ж самого міста тривало 15 років, мільйон робітників використали 100 млн тонн цегли, вдовіч більше плитки та астрономічну кількість мармуру. Роботи було завершено 1421 року. У палацах жили королівські сім'ї, прислуга, тисячі скопців та наложниць. Звісно, простий люд дуже цікавило, що ж там, усередині Забороненого. Й 1644 року, під час правління імператора Мін, коли нове оподаткування довело до жебрацького стану майже все населення Китаю, народ вивхнув повстання – люди ввірвалися до Забороненого міста. Пишуть, що реакція імператора була така: він убив усіх жінок у своєму гаремі, відірвав руку власній дочці, а затім повісився. Того ж таки року в палацах Забороненого міста, сповненого жагучими і страшними таємницями, запанувала династія Цин. За переказами, євнухи, яких було майже 3 тисячі, готували заколоти й вербували шпіонів серед наложниць. Чи то правда, сказати важко, однак існує переказ, за яким ця династія (понад 200-літня) була приречена, мала загинути «від руки жінки». Так чи інакше, але 1853 року до палацу доставили 17-річну наложницю – Ци Сі. Й ця дівчина не лише знищила династію, а й, пишуть, загалом імператорський Китай, ставши згодом найвпливовішою жінкою в історії країни. Як удава імператора, вона багато років правила Китаєм... Пожежа 1923 року знищила склади міста, вважається, що його підпалили ті ж євнухи, аби приховати розкриття королівських скарбниці. Минуло ще близько 30 років, і комплекс Забороненого міста було відкрито для громадськості.

ЧУДЕСА СВІТУ | ПЕРЛИНА ІМПЕРІЇ ВЕЛИКИХ МОГОЛІВ

«СЛЬОЗА НА ЩОЦІ ВІЧНОСТІ»

Тетяна МОРГУН
спеціально для «ПВ»

Так видатний індійський поет Рабіндранат Тагор назвав Тадж-Махал, цей скарб Агри, одну з найпрекрасніших архітектурних пам'яток світу й водночас неповторний за красою пам'ятник вічному коханню. Виявляється, воно існує, вічне кохання, що його людина проносить крізь усе життя й забирає із собою на той світ. Власне, історія Тадж-Махала – це величний архітектурний реквієм, прагнення втілити й увічнити в камені красу глибокого сильного почуття. Останній дарунок п'ятого імператора Великих Моголів Шах-Джахан своєї померлій улюбленої дружини Мумтаз Махал. Але це не справжнє ім'я видатної жінки – лише захоплений відгук, цілком у східному стилі.

Будучи ще зовсім юним, Шах-Джахан зустрів дівчину, котра назавжди поклонила його серце, пише Т. Островська (libsub.org). Дівчину звали Арджуманд (в інших джерелах – Арджуманад) Бану Бегам. Їй – 14 років, йому – 15. За переказами, молоді люди зустрілися напередодні мусульманського Нового року, коли дівчина продавала на базарі якісь дрібнички, пов'язані із святом, й ширю похажалися. Мріяли поборатися. Але з політичних міркувань майбутнього правителя («Володаря Всесвіту», як його прозвали ще за життя) одружили з перською принцесою. Проте мусульманин може мати кілька жінок, тож не був винятком і Джахан. Згодом він таки одружився з Арджуманд, і вона стала для нього єдиною на все життя. Під час великої черемної батько Джахан, Джахангір, дав своїй невістці ім'я Мумтаз Махал – Перлина Палацу. Й у подальшому поети не втомлювалися оспівувати її чарівну красу, жіночість і добре серце. Та набагато важливіше, що Мумтаз стала надійним другом і супутником, головною порадиницею Шах-Джахан, супроводжувала його в усіх поїздках по імперії, не розлучалася з ним навіть під час війн, була опором, щастям та втіхою для імператора всі роки подружнього життя. Один з офіційних літописців імператорського палацу зауважував, що стосунки Шах-Джахан з іншими дру-



жинами «були не більше, ніж шлюбний статус. Інтимність, глибока прихильність та увага, які виявляв Його Величність до Мумтаз, у тисячу разів перевищували почуття до будь-якої іншої» (tourist-area.com).

За 19 років заміжжя Мумтаз народила 14 дітей. Супроводжувала в поході чоловіка й будучи вагітною 14-тою дитиною. Дорога була важкою, почалися пологи, що виявилися фатальними. Джахан втратив улюблену жінку 1631 року. У стані горя й розпачу він присягнув коханій, яка вмирала на його очах, що збуде для неї найпрекрасніший мавзолей,

став Іса Кхан із Шпіраза. А в проектуванні розкішного саду, що веде до мавзолею, брали участь венеціанець і француз. Роботи тривали приблизно 22 роки.

Тадж-Махал являє собою комплекс будівель, що сполучаються: власне мавзолей, дві однакові будівлі з чистого пішанику, чотири мінарети, сад і розкішна брама, що й сама є мистецьким дивом. Чарівної краси п'ятикупольний мавзолей з білого мармуру, прикрашений золотом і самошвітами, справді не має аналогів, вражає величчю й свідчить про пишність та багатство прикметної епохи в історії імперії Великих

«Нехай пишність алмаза, рубіна, перлів зникне, як магічне мерехтіння веселки, тільки хай одна сльоза – Тадж-Махал – яскраво сяє на щоці часу».
Рабіндранат Тагор (ua-referat.com)

ні з чим не зрівняний, єдиний у світі! Додамо, що палацові літописці приділили багато уваги змалюванню страждань Джахан через смерть дружини. Імператор був невтішний, по смерті Мумтаз він усамітнювався на цілий рік, тиждень не приймав їжі, а коли нарешті з'явився на люди, був цілковито сивий, із зігнутою спиною та старечим обличчям.

Своє слово Шах-Джахан додержав. Він закликав до Агри архітекторів з багатьох міст: Стамбула, Самарканди, Багдада, Бухари (libsub.org). Вивчивши проекти мавзолею, запропоновані фахівцями, брав голівного будівничого; ним

Моголів. Імператорський Тадж-Махал, мавзолей-мечеть, став перлиною мусульманської культури в Індії, загальноновизнаним світовим шедевром. Упродовж століть він надихав поетів, музикантів, художників, котрі прагнули втілити – кожен у своєму виді мистецтва – його магічну притягальність та чарівність.

Навіть європейців, котрі, зокрема, набагато менше, ніж люди Сходу, схильні до барвистих висловлювань, Тадж-Махал примушує казати про себе як про «елегію в мармурі» або «втілені в живому камені любовні муки імператора».

ПУТА СЕРДЕЧНІ, ПУТА ФІЗИЧНІ...

Шах-Джахан був володарем імперії Великих Моголів упродовж 30 років. За цей час, і передусім саме завдяки йому, імперія досягла небаченого розквіту й могутності – і в культурі, й у політиці. Але його син, Аурангзеб, 1658 року захопив трон та ув'язнив рідного батька

там же, в Агри. Тож в останні роки свого життя Шах-Джахан спостерігав за неперевершеним архітектурним дивом, уособленим його кохання, не як правитель, а як в'язень – через грати. Останнім побажанням Джахан перед смертю було прохання піднести його до віна, аби ще раз подивитися на Тадж-Махал і

вкотре прошепотіти дороге ім'я. Син поховав батька в мавзолі поряд з Мумтаз, заявивши, що оскільки Джахан був надзвичайно прихильним до його матері, то нехай біля неї знайдеться останній спочинок. На перший погляд, людяно, гуманно. Але Схід, як відомо, справа тонка, й питання карми та перевтілення

душі для східної людини далеко не остання міркування, далеко не остання мотивація... До слова, саме там, на Сході, виникла й збереглася традиція, згідно з якою жінка запитує свого обранця: «Чи кохаєш ти мене так сильно, щоб, коли я помру, спродити мені подібний пам'ятник?» (libsub.org).

СПОРТ



УКРАЇНЦІ ПІДКОРИЛИ ЛОЗАННУ

На етапі «Діамантової ліги» в швейцарській Лозанні Богдан Бондаренко й Андрій Проценко оформили переможний дубль із стрибків у висоту. Обидва наші атлети подолали 2,40 м, і місце розподіляли згідно з кількістю використаних на даній висоті спроб. Переміг Бондаренко, який перелетів планку з другого разу, Проценко ж здолав висоту з третьої спроби.

Продемонстровані у Лозанні 2,40 м для Андрія стали особистим рекордом – раніше найкращим результатом в його кар'єрі були 2,35 м. А Богдан, який раніше повторив рекорд Європи із стрибків у висоту (2,42 м), що був недосяжним для всіх інших атлетів континенту з 1987 року, після переможних 2,40 м штурмував світовий рекорд. Але планка на висоті 2,46 м поки що встояла.

МАСОВА ФІЗКУЛЬТУРА | СПАРТАКІАДА ВИЗНАЧИЛА КРАЩИХ

ВИСОКИЙ ІМІДЖ ПРАЦІВНИКІВ ГАЛУЗІ КУЛЬТУРИ

II обласна спартакіада закладів та установ культури Закарпаття, що відбулася в м. Мукачевому, зібрала понад 300 учасників у складі 30 команд. У проведенні змагань організаторам – обкому профспілки працівників культури й управлінню культури облдержадміністрації – допомагала обласна рада ФСТ «Україна».

Сергій БАРАНЧИКОВ
спеціально для «ПВ»



Відкривають марш-парад господарі – працівники культури м. Мукачевого

На марші-параді відкриття спартакіади, яким керував президент Федерації легкої атлетики Закарпаття майстер спорту Анатолій Коломоєць, перед центральною трибуною під оплески вболівальників пройшли всі команди-учасниці – представники сфери культури міст і районів, обласних театрів, бібліотек, музеїв, філармонії, навчальних закладів культури та мистецтва. Тепло привітали всіх присутніх на спартакіаді голова оргкомітету – голова обласної профспілкової організації працівників культури, заслужений працівник культури України Наталя Товтин, начальник управління культури ОДА, заслужений працівник культури України Юрій Глеба, заступник голови обласної ради профспілок Василь Захарець.

Першими на біговій доріжці розпочали боротьбу легкоатлети, які змагалися в легкоатлетичному дворобстві: бігу на 60 м для жінок і 100 м для чоловіків та стрибках у довжину. У жінок трійку кращих склали Наталя Лендел, Сильвія Роспопа та

Світлана Кривда, а в чоловіків – Михайло Василевський, Юрій Олень і Микола Боїшко.

Видовищними були змагання із сімейних стартів. Статус фаворита тут підтвердила родина Мазур з Хуста, яка в минулому році, захищаючи честь профспілки працівників культури, посіла перше місце на обласній міжгалузевій спартакіаді профспілок Закарпаття. Цьогоріч Денис, Ірина та Юрій Мазур перемогли і на галузевій спартакіаді. На другому місці – родина Перегинець, на третьому – сім'я Костю.

Призерами турніру з настільного тенісу стали: у жінок – Світлана Аванесова, Надія Марущак, Наталя Перегинець, у чоловіків – Віктор Гей-

чик, Олександр Лизанець, Іван Талабіра. У змаганнях із шашок перемогою виборів Анатолій Беца, другим став Валерій Савинець, третім – Альберт Хазітарханов. У турнірі з шахів чільну трійку склали Володимир Сейкель, Юлій Шелепа, Віктор Добряк. А завершилася спартакіада змаганнями з більярду, де переміг минулорічний чемпіон Олександр Семак, слідом за яким розташувалися Олександр Тимчик та Василь Донець.

За підсумками всіх видів спартакіади перше місце завойовала команда працівників культури м. Хуста, друге загальнокомандне місце дісталося минулорічними переможцями спартакіади – спортсменам Виноградівського району, третіми фінішували представники музею народної архітектури та побуту.

Церемонія нагородження переможців спартакіади традиційно була урочистою та видовищною. Усі діти – учасники змагань із сімейних стартів – отримали спеціальні призи галузевої профспілки. Команди – призери в загальнокомандному заліку були нагороджені кубками та почесними грамотами організаторів, а призери в окремих видах та індивідуальному заліку отримали дипломи і пам'ятні медалі.

коротко



ЛЕГКА АТЛЕТИКА

ПОВЕРНУЛИСЯ ДО ЕЛІТИ

У португальському містечку Рібейра-Брава проходив Кубок Європи з легкоатлетичного багатоборства (I і II дивізіони), за підсумками змагань в якому українська збірна фінішувала другою (40056 балів), пропустивши поперед себе збірну Чехії (40384) і випередивши шведів (39753). Таким чином вітчизняні багатоборці повернули собі право наступного року виступати в Суперлізі.

У жіночому семиборстві після першого дня змагань лідирувала наша Аліна Федорова, вона ж зберігала перше місце і другого змагального дня після стрибків у довжину, де вона показала третій результат. Як інформую офіційний сайт Федерації легкої атлетики України, зміни в розстановку сил внесло метання списа. Чешка Елішка Клучінова відправила снаряд на 46,27 м і випередила Аліну, в активі якої було 37,48 м. Заключну 800-метровку Аліна пододала за 2.20,74 хв, тож у підсумку набрала 6090 балів, які забезпечили їй ін-

дивідуальне «срібло». Анастасія Мохнок стала третьою (5982 балів), Ганна Мельниченко – четвертою (5937 балів). Римма Гордієнко з результатом 4418 балів у підсумковому протоколі опинилася на 31-му місці. Скромнішими виявились результати чоловічої команди в десятиборстві. Кращим з наших став Василь Іваницький, який набрав 7651 бал (особистий рекорд) і посів дев'яте місце. Олександр Паламарчук з особистим рекордом (7261 бал) фінішував 21-м, Сергій Ярович набрав 7135 балів і став у підсумку 23-м.

ВИБІР | СПОРТСМЕНИ НА РОЗДОРІЖЖІ

УКРАЇНА ВТРАЧАЄ ЧЕМПІОНІВ

Минулого тижня спортивну громадськість збурила новина про чергову можливість втрати України на спортивних фронтах – мультимедальстка олімпіад байдарочниця Інна Осипенко-Радомська начебто планує надати виступати під прапором іншої держави.

Володимир ПОЛЕТАЄВ
спеціально для «ПВ»

Осипенко-Радомська – переможниця Олімпійських ігор у Пекіні (2008 рік) у веслуванні на байдарці-одиночці, дворазова срібна медалстка Олімпіади в Лондоні (2012), бронзова медалстка Олімпійських ігор в Афінах (2004)

та володарка безлічі інших перемог і титулів. За поширеною інформацією, веслувальниця уже пізніше тренується власним коштом, тож якщо Мінмолодьспорту не сплатить борги за підготовку, вона надалі представлятиме на змаганнях іншу державу. Одним з імовірних варіантів називають Азербайджан. У свою чергу Міністерство молоді та спорту оприлюд-



нило заяву, де йдеться про те, що «незважаючи на складні часи, Україна робить все можливе для підтримки своїх спортсменів». У відомстві наголошують, що Інна Осипенко-Радомська, крім заробітної плати, до лютого 2015 року отримує президентську стипендію в розмірі 12 тис. грн на місяць, до того ж, міністерство неодноразово йшло назустріч

спортсменці в проханнях щодо вирішення її побутових проблем. Також у Мінмолодьспорту наголошують, що «коли спортсмен робить вибір між батьківщиною і грошима на користь грошей, не варто звинувачувати в цьому батьківщину». Як стало відомо, Осипенко-Радомська протягом 2013–2014 років не брала участі в змаганнях у складі національної збірної України, тож може підписувати контракт з будь-якою державою й одразу ж захищати її кольори. Чинники вбачають у цьому заздалегідь сплановані дії і припускають, що спортсменка раніше спланувала свій перехід до збірної іншої країни.

ОЛІМПІЗМ

ВИЗНАЧИЛИ КОЛО ПРЕТЕНДЕНТІВ НА ІГРИ–2022

Виконавчий комітет Міжнародного олімпійського комітету (МОК) вирішив, що боротьбу за право проведення зимових Олімпійських ігор 2022 року продовжать Алмати (Казахстан), Осло (Норвегія) і Пекін (Китай).

Рішення Виконкому МОК базується на технічному аналізі матеріалів, поданих раніше містами-заявниками цього року. Вони матимуть час до січня 2015-го, щоб представити свої файли кан-

дидатів – поглиблену концепцію олімпійських проектів цих міст. Вибори столиці зимових Олімпійських ігор–2022 відбудуться 31 липня 2015 року на сесії МОК в м. Куала-Лумпур (Малайзія).

